کاشُر

اعجازِ غریبہ

یعنی

در معجزاتِ حضرتِ رسولِ اکرمؐ

من تصنیفِ شاعرِ نامی گرامی

مولوی پیر حسن شاہ صاحب کھویہامی

حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجرانِ کتب

مہاراج گنج بازار۔ سرینگر کشمیر

قیمت :- 2/- روپے

بسم اللّٰہ الرحمٰن الرحیم

کنم عنوانِ نامہ حمدِ باری

خدایا غنچۂ دل فولہ راوم	گلاب از گلشن توحید ہاوم
نسیمی بخشوم از باغِ شریعت	نشاط از عیش آبادِ طریقت
بباغ معرفت بلبل مہ کرتم	بہ گلزار از حقیقت بوُ مُژرتم
بہ گلبانگِ فنا بیخود کردم مہ	چو بوُ در گلِ بقا باخود کردم مہ
بہارِ گلشنِ اسرار ہاوُم	چو نخلِ طورِ گل مہ فولہ ناوم
کردم سرمست در گلزارِ دیدار	شگوفہ ہاوُم از گلہای انوار
چو بلبل طبع من کرتن خوش آوازا	نوای خوش دیم در باغ اعجاز

بخوان نعتِ جنابِ شاہِ لولاک

نشاطِ آفرینش دلکشا چھوی	شگفتہ از نسیمِ مصطفیٰ چھوی
چو گلشن فولِ جہان از نو بہارش	زمین یکسر چھہ باغ شالیمارس
برای سیرگاہِ شاہِ لولاک	جہان آرا چھو باغِ ہفت افلاک

سو در باغ نبوت آسو قامت
تحاک و آب آدم آسو ولمت
پین باغ جہانس ابتدا سوی
پین دور زمانس انتہا سوی
وندس بوجان ودن پیوم شاہ کونین
فدا چشمہ کرس بر خاک نعلین

٢

تہری ست مہ جہ پیتر وت میون مٲم
میان باغ جنت اوس پہاوم

بگو بمنقبت آل و اصحاب

از حق تمامی
افرازی مہ جہ پیغمبر گرامی
سر آل و اصحاب تاج بر سر
زجب آل حابر چھ عثمان و زینب ابا [illegible]
شگوفہ بن چھ پیغمبر و عمر فاطمہ و زینب [illegible]
[illegible]

سگِ درگاہِ الیشان چھوس بو بجان | مہِ چھم ہالکل بگردن حُبِ الیشان

نوِلیسم باعثِ تصنیفِ نامہ

سین خوش مجلساہ وقتِ بہاران | بگلزاران سمے احبابِ یاران

زِ مجلس دِپوغ بِزان اکِ برمزہ | پرَدائس قصۂ امیرِ حمزہ

مہِ دِپومس چھوی سو بکواس عجیب | اپوز دمبوت سُہُٹاہ ٹُرتہ غریب

نہ بو زِم از احادیثِ خبر ہا | نہ ڈیوٹھُم در تواریخ و سِیَر ہا

اپوز ٹھہراومت چھوی قصۂ خوالو | پرَن چھی گامہ ملہ اَس کِرتہ مالو

دِپوم تمہ قصۂ حضرتِ خدیجہ | لِکھہت دِم سوی پرن مہ ٹیت چھ

مہ دِپومس قصۂ تمندکر لکھی بیی | مجلس یُدپرک دُور ازدبہ اچھوی

چھوتت منز قولِ تاشاناں و مُنت | لو زرد رشان والاشان دتموت

چھہ امُ المومنین سرکارِ امجد | چھہ لازم تس رچھون تعظیم بیحد

بیانِ قصۂ شیرین و عُذرا | پران چھی قصۂ تمند عام ہر سیا

تونَدولنڈ و مجہول بانہ | کران چھی تت سرودِ عاشقانہ

معاذ اللہ بہ چھوی پیبار دشوار | خدا وہم نبی اَت ہٹ چھو بیزار

تمس بلہ آیہ ژکھ از بہر دلبر … مہ گو تا خونِ جگر از بہر بادر
برائی ناسترا بڈ ہیو بنز اتس … خدا دیتس بنزار وزِجہ اتس
چھہ بے غیرت ربیش ملک کشمیر … سوختہ گرہنا کرون شہر تشہیر
کرس کیاہ پاسِ کلمہ چھوم گلوگیر … دگرنہ درکمان آسم لذتِ تیر
مہ پر ای جان من این قصہ اصلا … گژہی بنزار اتھ پچھہ حق تعالیٰ
پرون بہتر چھو ہر لحظہ بادراک … کلامِ حق کلامِ شاہِ لولاک
بہ یو تت دو سنن دپونم چھو بہتر … ژہ ون قصہ پر وسوی آسہ خوشتر
سہاہ کرنم لجاجت تنگ کرنس … مہ کنھ لو دُس نہ اصلا جنگ کرس
سو گوس آزُردہ از من گوس لاچار … کرس کیاہ زاہ نہ کرمت چھنہ اشعار
کرم اندیشہ ہا از فکرِ جالتو نہ … بگوش و ہوش دپونم بلہمن بو نہ
چھہ بہتر بعدِ ذکرِ حق بہر باب … پرن نعتِ نبی با ذکرِ اصحاب
بیان کر معجزات خاص بیچون … بکشمیری زبان از طبعِ موزون
نہ چھو بنہ کینہ اک دِ نمونت الی الآن … چھونت منز خاص و عامن فایدِ جان
دلس خوش گوم لوُتن زور کرنم … محبت گوم غالب شور کرنم
مہ کرہ ہم توره امداد و عنایت … مہ ژہ ہا ندم معجزہ آنم روایت

سو چھوی سرکار نبیس وارِ سیا بو
تمس یاری کرتھ ونہ والوی

تمہ ناون نعت نبی صلوٰۃ علیہ

چھنکھ نبیہ بوبن زبان زاری
ساری کرہ ہیوی احمد قربان

ہشن چھ پتھ جانی فا اسیہ واری
ساری کرہ ہیوی احمد قربان

ساری تمی تئی اجدادی
خانضن زبیہ فربان

نبین ہاوے حبیبی جنین زانکاری
سو نبین داود سی احمد قربان

ہنزن ہیوی احمد ساری
ساری کرہ ہیوی انس آبا یاری

حایہ سبیت لو چھ انس تبسمان
حایہ سبیت نبی اسمان چھو قرآن

تِتھلوم معجزہ ہاوُن علانی
ستھاہن معجزہ ڈلیت اژگو
ییس خوش آسو قسمت کرنہ اقرار
دپوس کنیژ و پیمبر چھوک ژٕہ برحق
از انجمہ ابو جہلن نعیسن
ستھاہ آثار ڈلیت کرکھ انکار
بچشم خود وچھِت سرکار والا
بحمد اللہ قسمت ساوٕ بوجان
کرس تژھ معجزن سارن برابر
اتھ زان معجزہ تا روز آخر
ولی یدوی گرظاہر کرامت
چھُ لازم تیٚلہ ذکر حق بہر کس
پرکھیت جایہ ذکر شاہ لولاک
سمیو یاد پٕہ صلوات ساری
ہمو ساری سمت یار گلگوتس

یہ کنیژ راہ تم تژھوں تی بو بناتے
ستھاہن معجزہ ڈلیت ضرگو
ییس بد آسو قسمت وانو درنار
دپوس کنیژ و کرت ژی سحر مطلق
دلیدن تہ ابو جہن حبشین !
تمن بد آسو قسمت وان درنار
کرو کُس معجزن انکار حاشا
اکس نا دیدہ ایمان معجزو سان
ییس شک رود بیشک مود کافر
چھِ باقی درجہان امیر دفاتر
نتیجہ معجزک چھوی تا قیامت
پرون ذکر رسول و اولیا یس
تتیت نازل چھِ رحمت ایزد پاک
بروح مصطفی محبوب باری
یمو یادن پرن یادن ہمو تس

چانہ نبیت ناد کور دنت لو پاری
ساری کرہ ہیوی احمد قربان
دوی چانو عنبر ناشکنا تاری
ہوی چانو آفتاب تہ تابان
تخوی چانہ دمحوں کدریاد جاری
ساری کرہ ہیوی احمد قربان
لشہ قر چانہ جگرس چھم زخم کاری
آسہ کرہ تن دل چھس ہایان
احول اگوم زالون پیان تول تاری
ساری کرہ ہیوی احمد قربان
زادون چھم چیان لرلہ بیماری
لادون یاد رسول نا ہم قربان
بلادن زلزلم غم نفس ساری
ساری کرہ ہیوی احمد قربان

پیون پیدا ازان عرش کلام
تمک تار کیٔ زمین ادو چھ لام
ییٚن آن نور نبی برعرش والا
فرزندی ستنت ساس وہ ہیہ برونٛہ ہوا
دیوک دہ ساس ورہہ ییٚہ لوح محفوظا
ییٚن انگہ ادو بیکٹس وجبریل
تجک ازجا بیگاہ دو صنعتی الفرد
تجلی حق یدن یاسر افیل
مطرخاک نورانی پیچو کا فرد
نیک آنکہ خاک نورانی باجلال
بجنت داتنا وک قدر مثقال
کرک ایتھ یانو عال
ییٚہ زاغوزان کہ نور حال

کیاہ کرہ مارنس نفسِ امّارِی	شیطانٕ کرنس حال حیران
گالونس نوبن تہ آہن کارِی	ساری کرہ ہوی کلہ قربان
دوٗدہ گیم نیرت دنیہ کارِی	پوہ گوم شرا ونس ہی اربان
کوہ چھیم ڈوٗڈہ پیٹھ گنہہ کی بارِی	ساری کرہ ہوی کلہ قربان
یا نبی تہ سواکُس کرہ یارِی	ژی چھوک عاصین ہند پشتبان
ینہ کیو تنہ چھی سان ذمہ وارِی	ساری کرہ ہوی کلہ قربان
محشر کہ دوٗہہ آسہ چانِ سرداری	امُت پتہ پتہ پکہ ونہ وان
یا نفیع یا شفیع کرتہ رستگاری	ساری کرہ ہوی کلہ قربان
غلام حسنٛس کرتہ غمخواری	تاون زدہ آو زیر دامان
آسنس راضی کاسنس خواری	ساری کرہ ہوی کلہ قربان

بجوان ابی جان ظہور نور حضرت

لکھن چھی دو معاریج اہل فطرت	سپون اول ظہورِ نورِ حضرت
دپوک نور پچھ سنت سان ازجو	زدنیا پیشن سوی آسو موجود
سپن سوی تہ ڈوہ ڈوہ کائناتس	سپن سوی اصل مادہ ممکناتس

[illegible]

اگرچہ آسو تس زیبندہ چہرہ ‌ ‌ ‌ ڈکہ تابندہ ز آسوس چو زہرہ

سپون از روی آدم بار مستور ‌ ‌ ‌ کرون تم روی حوا شعلِ طور

سو گو از چہرۂ حوّا جدا ز ود ‌ ‌ ‌ دِتون جلوہ بروی شیث خشنود

بیتھی پاٹھن ز اصلاب منوّر ‌ ‌ ‌ دِتون جلوہ بارحام مطہّر

ز مطلع سر کڈ دن چون روز روشن ‌ ‌ ‌ کرون رخسار ابراہیم گلشن

چو از روی خلیل اللہ سپون دور ‌ ‌ ‌ کرون تس ہاجرس رخسار پر نور

ز روی ہاجرہ چون گشت تاب ‌ ‌ ‌ کہتو از رخسارِ اسماعیل مہتاب

ازان جا آو آن نور تمامی ‌ ‌ ‌ باصلاب و بارحامِ گرامی

کردن تم بیر پت برجہ مہتاب ‌ ‌ ‌ یوانی واتو آن نورِ جہانتاب

دِتون جلوہ ز مطلع در اوچہ ماہ ‌ ‌ ‌ برخسارِ مناف آن صاحب جاہ

مناقش نش جدا گو آن ستارہ ‌ ‌ ‌ ڈکس بیٹھ ہاشمس کہتو سوی دوبارہ

جدا بلہ نور گو از روی ہاشم ‌ ‌ ‌ بروی عبدِ مطلب دِتو چمک نم

چو شد آن عبدِ مطلب نور افشان ‌ ‌ ‌ سپون از روی عبداللہ رخشان

ز عبداللہ سپن آن نور مستور ‌ ‌ ‌ کرون تس آمنس رخسار پر نور

سمو بار و پرد سلوات ساری ‌ ‌ ‌ بروح مصطفی محبوب باری

۷

بقا رس آتو آتش خانہ سوی پیو
سیون دریای بادہ خشک یکبار
دپوک رود سماوہ آتو پُرشور
جناب بلہ زاو از فرمان باری
دست پیو سرنگون تخت عزازیل
دپوک از لطف اوو رہس برابر
عُروج آس گیمت دز زمانہ
خبر از غیب تم ناری دتن آس
جناب بلہ زاو از حکم خداوند
سطیح اکھ راہباہ آسوی عجائیب
سر سینہ زہ اچھ گوش دہن تس
ترین زنگن تمس بنداہ وچھکنہ
بدن تمسند ڈان آسی دگو زن
پنون احوال یُس یُس تس پتہ ہن آسو
شہ ہندتت دہ کرن تم زندگانی

گرہت اکھ ساس وہہ ہی زُنہ گو
پستش لوکرن تت اہل کفار
ہو کھت آسو گو منن اگردش دور
گرہت اکھ ساس وہہ گو سو جاری
چھل شب گو سیہ رخت عزازیل
گبر بالکل زنانن زای یکسر
سٹھاہ راہب نتہ کاہن ہر کرانہ
تمن کُن لوک درہر جانمن آس
سپن یکبارگی ماتھر تمن یند
سرو گردن دپوک تس آسو غائب
اڈج آسی نہ بالکل وبدن تس
دُھن فیرن بہن تس زخاہ وچھکنہ
لذت بخچس اندر ہر جا بہ نیوان
خبر بنہ پاٹھ تس غیب چھ دتن آسو
جناب بلہ زاو گوفو راُمونانی

یعنی قبلہ گہ نوشیروان ۱۱

ژُو ماسِس آس گٹھہ تہ کرنہ رفاہ

شہ سالہ دوده ماجہ رچھہ تنہ کریم

دُو ماسِس بایہ موُدس مدینہ در

دپوک شش سالہ یاد آو حضرت

مدینس منز تہ ماہ تم آس فیران

یہ ابوا وانِ دتھ تمہ ٲتن جان

سو حضرت ره دِکنہہ ده ماس سیت

ستن ہِ سن سو عبد المطلبن پال

عزیز از جان عزیز از جملہ فرزند

بہن ہنز واتو آٹس ریتا کام

از آنحضرت نبی زٲلوان دُورِ

برائی دفع گرمی دَرِ سواری

سو ابرک سایہ تس ہمراہ

درخت وسنگ تس شاہن ہِ سو

بجبر ارابیاہ اک آسِہ خوشام

بَرنہ ماہہ سپن گویا بہ گفتار

کرِوک تس شوقِ صد اسجا بتنظیم

کرِوک دراخاکِ پاک انجاو خزینہ

مدینہ ماجہ پلنی نیو بحضرت

بسوی مکہ تیرت آی نیران

کرک تت جایہ دفن از حکم یزدان

بمکہ آو اُمِ ایمنٔ سیت

سپُن تس پتہ ابو طالب تمس پال

بجبرِ خود بچون تم آن جگر بند

ابو طالب سپون راہی بسوی شام

سو تنو تم سیت پانس کرنہ پور

کران آسو ابر تس پٹھہ سایہ داری

یکائی آسو بر سر سیت ہمراہ

سلام آسی کران ایمرد خوشخو

میلانِ ویراتای ره شام

کرن دوشن جہان از نورِ ایمان
خدایت بوز تس پیٹھ وحی قرآن
دوپن تس غفلت پیٹھری خاص
تس نش لم قدم دِرِہل اُدرجر اپنز اخلاص
پکون پل کر یاست ویک شان بنقرت
[illegible] از ہجرت

ہمن درس کرن دریکه ادرت نه دو
سہماه محلوق گی از کفر آزاد
دل کفار زنکه آس پر بجنت
دزو کر تس حضرتس ابو اسحٰق پبجنت
کرکی ہجرت زنکه دو مدینه
دزو کی دین رواج اندر مدینہ

۱۰

سو کل بر دِٹھم دلوک آسی خنک گومتنا
وُ مدت شاخ برگ آس پیوست

خراہان گو کمن آن شاہِ مرسل
خراہان سایہ تراون تت کلس تل

سو کل گو تازہ خورا میوت دِلی
سیون سر سبز یہ حضرت کرن زلے

کو لک احوال ڈلیت آو نسطور
دچھن آثار آنحضرت کرن شور

خزیس کن دپون امیر دانا
یہ چھوی پیغمبر بر حق ہمانا

ازانجی گو بُجر اس او نو سر کار
زان سوداگری پٹھ سٹھاہ دیار

دپوی تم میسر ن در رفتن راہ
کران آس سایہ تس پیٹھ پاز جو راہ

ملک تس پاز لاگت بہچھ وپھن آس
سرا پایس تمس سایہ کران آس

زبصرا آو قیرت آن خداوند
کرن تم با خدیجہ عقد و پیوند

خویلد آسو تمند بابہ نامی
سوا ز قوم قریش آسو گرامی

نسب تمند کنوی آسو با محمدؐ
قصی ابن کلاب آسوک تمیم جد

خدیجہ آس پر فرش شہنشاہ
دلوک ژو وہ دِرہ یہ پاژدہ

تہندوی قصہ کنیز و شاعر ون
روا چھو بنہ پرون اصلا کرن

سمبو پار وصلوات سا ری
بروح مصطفےٰ محبوب باری

یمو سا ری سمت پا ری اگو تس
یمو پاد ن یرکن لادن یموتس

[illegible]

زنہ بچھ ہُتس ستن دہن بصد جاہ — ملک آسس ملاذم سبت ہمراہ

سرافیل آسونس انگہ مُصاحب — کہت و دہن برابر لبیک غایب

تمس پتہ آسوتس جبریل ہمدم — چہل ییہ پنجاہ ستیت ہردم

دپلوک تم جبرئیلن بست دو سال — جنابس پان ہُدن نہ ہرحال

پس انگہ آسونس ڈلشن پیمبر — بصورت بست دو سالہ برابر

بعمر شصت وسہ آن شاہ لولاک — سریہ آسیون دو عالم پاک

سپون یلہ وچی قرفانس سو خاتم — پرُن انا الیہ راجعون تم

کہُٹون رخسار زین دنیای فانی — جہانس راو نقدِ شادمانی

ازین ماتم دوٗن چھوی چرخ اعلا — ازین ماتم دون چھوی ابر غمناک

ازین ماتم تب صفرا دہس پیو — ازین ماتم رخ سودائیس گو

ازین ماتم گرن چھوی نادشیون — ازین ماتم ڈولن چھوی آب دوین

ازین ماتم ہوا گومت چھو مجنون — ازین ماتم زمینس گو جگر خون

ازین ماتم گلوزٕ ڈجامہ درباغ — ازین ماتم گلاس گو لس داغ

ازین ماتم ملایک پی ایہر خاک — ازین ماتم خلایق گی جگر چاک

ازین ماتم بیہوش اصحاب — ازین ماتم جگر گوشن جگر آب

۱۱

لم اپہ چیلہ ان شاہ کریم

لم اپاریس گی پادی سر اپا
لم اپا لہ تس رحمت باری سر اپا

دام موزون ہزاران انہار موزون
قدرس موزون نذر نوناہ زیور

چھکن گرد پای از قلزم چشم
کرنا سنگ پای از مردم چشم

مہ چھوم از خارِ ہجران خارٕ خارٕ
ییبنا آر کر ہس زٕ ارٕ پارٕ

دٕنم از بار رسول اللّٰہ دیدار
دلس چھوم لولہ چہاتی چول لبایا

تہ کھوتم رخ مہ تھاوت دو کھ للاون
زٕ رو ٹھم سو کھر چھپنہ چھو کھہ یلہ دن

بو چھس ہیجرا زخدمت شہادو
یموت رنجور چھوم قدرس گمت شور

یہنا از ہیمنا وار دور شن
یمیم ورشن قلم دو پارٕ گشت

بو چھوس شالی لدی ڈالی زٹ بیر
زٕ چھوک عالی مہ چھوم نالی گمت نشن

گلی پادن ملی بوزٕ ودٕ زٕ ور
للہ دن چھوم زلہ دن نادٕ ور

وٕدن چھوی از بڈ یومت ہو بردر
نظر کر یا رسول اللّٰہ نظر کر

ہمی لادن ہمی پادن چہ پاپوش
زٕ ازدادن تہ قربادن تھوم گو

نما چھوم کرن بوسہ کری کر
برس تل ہون زن سکیس مر کر

ہکی نہ بوسہ لعبنس کری بو
زہی طالع اگر تنت تل مری بو

مہ چھم خواری کرم یاری زٕ ملہٕ
تولم یاری بہ غمخواری زٕ لِلّٰہ

بو چھس در نار از کرتم زٕ گلزار
بو چھوس بیمار از تلتم زٕ بیمار

حسن خاکِ رٕ شاہ حسن چھو
باپس بوالحسن کرٕن حسن سوے

ہمہ آثارِ خوبی تس برابر
زخوبانِ جہان سوی آسہ بہتر

کشادہ تس پیشانی از نور
زنونانی آتس زن مہتاب از دور

نگاہ آسک ڈکس بچھلن ہموار
ژکھے وزہ سی گرہان آسک بیدار

بمہ تس کش کڈت ہموار آسی
زبار یکی خط گلزار آسی

سیہ چشمن چھ بادام آسہ شہلان
پسیدی منز رگ سرخش نمایان

اچھہ والن سنہاہ زنجیر کمیرتس
نشان کیاہ کھلِ مازاغ البصر تس

زنہ موکھ تس آسہ تابندہ زالوار
نہر دِ آسوک نہ رخسارن ہموار

ڈولم کیاہ آسو روی مہ جبینش
مدور آسو رشیر تا زنیش

سہ بینی آس مہبارہ بر رخسار
نہر زنجیر ہنا آسوس ہموار

دہن آسوک فراخ امانہ زیادن
دُرِ دندان تمن از ہم کشادہ

نمود ندہ برِ و منز دفت گفتار
یوان آسس بو زنہ شعلہ انوار

دلوک از نورِ دندان شب افروز
غلا موز ڈہکس جامہ سوک اوتر

تبسم بوی کرن تم گاہ بیگاہ
دگوک نہ خندۂ قہقہہ تمن زاہ

دلوک سوی کانہ زہد تہ شہ نتہ آسو
نوی تس مارِ قی پٹ نشانہ کھہ آسو

نیان شانہ تس مہرِ نبوت
کبوتر ٹھول زن زیبا الصورت

13

کرزن ہند چھس تہ زواہ دارکی چھاق
دولن از دود چھس سار دوہی ناق
نازد چھس نواتی تیز تزاہی
بولو تہ دن سپن تی غم چھاہ
چوہ کتی تہ زواہی کورہ دیاہ

سہ خوشبوی زہر خوشبو خوشتر — زمشکِ عنبر و اَدفر معطّر
عرق آسوک بدان خوشبو زہر بو — زیکقطرہ سپون صد جملہ خوشبو
سحابس آسہ خاند کورہ زا اگر غم — عرق کنہہ قطرہ بجک تس بالتمام
بران غم آسہ ستین شیشہ لبیار — بہر شیشہ زہ سپون یکقطرہ یکبار
سہ جہران آس تی پاتس پتھن مشک — ہدیش سارسی آسوہی کو مشک
بہر اہے کہ حضرت آسہ نیران — بہر سو مشک تسند آسہ قیران
دوہس متبرت اگہاتی آسو نالو — ازین راہ از چھو مکمورت شاہان
گلس پٹ لیس شرسپا تھان کف دربست — زخوشبوی دوہس بوی آسو مست
بہر چیزی کہ آلشہ تھف کسن آسو — سپٹاہ دوہ مشک عنبر تن لو آسو
تہند وی ابول خوشبو ترہ عنبر — تہند وی فصلہ لو خوشتر زاوجنہ
بچھس زہ سپون آسہ گل غم گورنہ خوشبو — سپتون تن آب شیرین تر زہر جو
ستہاہ چھ ود مانیہ آس تیشو لہ — لعاب تمہ بتش غم نزاوک تہ اول شور
چھیرہ یکمورت شخصاہ از تہ بتن ہ — یدر آسہ شہنشاہِ زمن تہ او
عرض کرتس مہ آسمہ چھ بجانہ — وزان آسو آب شور از ہر کرانہ
جنا بن بخش لتس اک آسہ تانہ — تہ ہوک تن منز لعاب خوش گو

نادیکی تچھی پارو آسہ دیش
پتھی پاٹھن دپچھن کاہ چیز دپیش
پتھی پاٹھہ آسہ سو دپیش دپر سو چھوپیش
زہ اچھ اک سرش پاٹھس ہرلہ
تمن تن پچھن اد تفضل دادو
ازان دیدہ یتم احوال ہیسر
دچھاق اچھ مثل دیدہ سر

١٤

چھو زہ یکان زود احوال لوزان
چھو پیدا ان حجاب انقال لوزان
تمن تن نبی لس ...
ازان آسو نعمان لوکایت
چھو نانہ سلام لوکایت

فصاحت در عبارت ...
بلاغت در ...

خداین بخش یاردی تس باحان
اگر ریگ بیا یا نہا نہ سنبرک
تمامی تم وتن تس پاک شانش
بہر چیزی کہ حضرت تہہ کران آسو
دلوک پش انس تہ اس آمت
لوک صافہ سٹھاہ تامائل وار
پس از لحظہ کڈون فیرنہ ز آتش
تعجب کرتہ ہود پوہن تہ ون حال
دزن چھمنہ سیان تار اصلا
سویت چیزس نہمت تہہ کرن آسو
اگر بیہ پشت حیوان تم ہون نشت
زعکس نور حق پوجسم آن شاہ
سو آسوی عین نور اندر نہانی
بہر راہی کہ پیس آسو فیرن
نہندوی فضلہ یا برزمین بیو

تمی منزہ چھی چواہ اک عقل انسان
بہر دانہ تہ جملہ عقل گنز رک
از انجملہ چھو اک دانہ جہانس
سیان نار اصلا کرتہ زن آسو
بخانہ ژوٹ کہنی تم آس ز آمت
انس گوست وتن دارنہ سو تار
سو صافہ آسو گومت صاف کلش
انس گفتہ حضرت جسم ژول
ز آتش چھم گژہن زیبا مصفیٰ
خدا تن تھنز سٹھاہ برکت دون
ز لطف اسیون فرید سٹھاہ مت
توی ڈیو ٹھنہ سایہ برزمین اوہ
توی اسی نہ چھہ تس نہانی
تمن پٹ یا نور آسی نہ فیرن
سیون تا بو دزن زیر زمین گو

احوال میانہ ونتھ نہ سپانہ سرکارہ
برکس چھوس لا وچھنہ دارہ
افت دہ بیوت پنادہ
چھوک چھوم قرار پنادہ
دوکھ چھوم پان میانو زارے
یوکھ یرہ ہا چھوم ملن

کرون نہ شرتہ ذاہ ظلم و عداوت
وندس جان و جگر تس پاک ذاتس
خداوندا بقر پش کرتہ تسنیم

حد بخل و ریا کبر و نمامت
فداکونین تس عالی صفاتس
بخوشبوی صلوٰۃ و عطر تسلیم

بخوان نعتِ نبی ای جان لصندن جاں

یا رب کرواتہ بطحی
کنبس ڈرکہ دت پرہ ہا
حضرتہ سندوی وطن
ٹاپھہ چشمہ وندہس وتن
تولہ سیت ٹھوم سینہ
ڈکہ تھاوہ ہا بر زینہ
بوسہ دوت تت آستانس
رت وندہ ہا تت بر
وچھہ ہا ہن برمژہ رادت

صفا و مروس فیرہ ہا
سبحان ربی الاعلیٰ
ڈلیت آسہ ہا ستن
ژہا نژہ ہن عرفات و منا
کرواتہ در مدینہ
ڈلیتھن گنبدِ خضرا
تولہ اشراک لایہ ہا پانس
دل و جان کرہ ہس فدا
کت جا یہ چھوم ڈاف تراوت

۱۶

[illegible]

تاره ستره تارتم تاره — کوثرک جاو نم جاماه

غلام حسن چھہ بر در — بیچاره پے کس ابتر

سو کلاو تن روزِ محشر — ہاو تس دیدار مولی

صد لک درود و سلام — بر روحِ پاکت مدام

ہر روز و ہر شب ہر یام — ہر لحظہ ہر دم از ما

بفضلِ اولین ای یاجانی — نگارم معجزاتِ آسمانی

بود معراج تاجِ معجزاتش

تعالی اللہ زہی وخ وخ مبارک — مبارک صد مبارک تجھ مبارک

مبارک از چھہ بزمِ افتخاری — مبارک از چھہ عید رستگاری

خلایق تہ ملایک از چھہ نوش — فولی لجر چھہ گلزارن تہ گوشن

بہشتک لوک ہر شادیانہ — کرن چھی از ترنم خوش ترانہ

ستار آسمانس گُرچراغان — مہ و خورشید مشعل ہت چھہ پران

زمینس آسمان و عرش و کرسی — بصد چاپش کران چھی خاکبوسی

[illegible]

۱۷

جگر آلات سینہ دل یہ چھو لیھ
نتھی پاٹھن برابر گوشکم مِی
رٹھم اتھہ جبرئیلن دِ رای ررراہ
بہشتی زین پیرت آسو خوشتر
نہند نٹھ آسو مثلے وی الماس
نشتر دم گادٕسُم سینہ چو استر
نشتر دش گردنش چون فیل تس کن
قدم تہ بال آسوس مثل اسپان
دیوم تم جبرئیلن کھس گرٕس پتھ
سٹھاہ زن انبیا از حکم باری
جلو لٹ برونٹھ میکائیل از شوق
بُراقس شور کُر لاگن یہ آموز
قسم چھوم ذاتہ سند از نوع انسان
بُراقس زایہ نٹ دارٕن مہ شلہ
جلو رٹس سیون سوی برق رفتار

چھلت از حکمت و ایمان بیہم
نہ ثِلو تم زخم فی درد و الم مِی
بُراقس تھف کرت دراو اکھ فرشتاہ
زخر بہ تر زاسنہ آسو کمتر
نہند لیشت اسو سرنا پیتاال
سو سیتہ آسو زن یاقوت احمر
زیرٕ بہ رانِ آن شہباز شوبن
زوناں آسوس یہ زن برق تابان
خلیل اللہ چھو بروٹھہ کھتو نیرت پتھ
یمیس بیھ گی کرت تم خوش سواری
رکابس تھف کرم جبریل از ذوق
دیوس تم جبرئیلن شرم کرلوتن
زہ پیٹ کا تھ کھوتہ وما قدر زینان
لہر لنرمس لت یہوا زن گو روانہ
سوی بیت المقدس دراو رہوار

شہ بتہ امتی چانی تہ رحب
پس انگہ مسجد اقصلی یو والوس
ملایک آس از آفلاک قامت
بصد شادی تمو تل شور ہر جا
بصحن خاص مسجد ین ودتھس یو
ینت آسو گرکنڈت نہاں پیمبر
اندر یلہ آس در مجلس باخلاص
تمو کر ہسلام وہم تحیت
کرم خواہش برائی ہکس یگانہ
فرشتہ انبیا یکجا بصد ذوق
بو کر ہس پیشوا اندر امامت
سپن فارغ تہ از صف دراو یکبار
خدا ین ودتو سہ بر سر تاج خلعت
کرون گلشن سہ نارس از کرامت
پس انگہ تم کلیمن التجا کر

مقدم نہاوہن یر دین دنیا
بیکدم چون ہوا التجا یو والوس
برائی پیشوائی یو دنتھ دامت
علیکم السلام ای سید ما
ڈلوم گر جبرئیلن دراو یکسو
نتت تھاون براق برق پیکر
وچھم نتت تنز بہت اکی مجلس خاص
سہر کرک یو دہ تسلیم از محبت
یو پیوہ ہا یک دوگانہ درمیانہ
سپن استادہ صف درود از شوق
تمو کر اقتدا باصد کرامت
خلیل اللہ پرون تم حمد اودار
کرس شخصس تہ تہاون نادمت
یو دچھوس نادہ کوندس منز سلامت
خدا یس تم ستھاہ حمد و ثنا یر

لب خاطر لفظ از لطف مسرور
سہاہ پیمبر عطا کر ین عون الہی
سہاہ تشی ثنا یر ین تہ ہمیشہ
علیکم ہم سلام و تحیت
شہن سب تہ اندر عالم حکمت
سبحان سر سلیمانن الصلواۃ
لب چھ سلیمان سہ حبیب یگانہ
خدای سبحان ہمیشہ

بھ لس حالق کرتن یو سلطان
تہووں تابع سہ دیو و پری و انسان
سہ نہاون داو تابع تاج پیمبر
بھر بو نرم جا اوان اول یکسر
بھ چھلس سادی کرتن یو سردار
سجاب آس سہ چھکھ دید بخشن
یلہ پتہ دراو عیسی از سر شوق
بیوون نرتن تہ بس حمد از ذوق
تقفل اوتہ سحاب حکمت یہ تم
ازن اوت ہاپن لوکن تہ تہ تلام
کرم تصویر مرغ از خاک بلبل
یکدم یوی کرم زندہ تہ فرتن
یو تہ بیم چھ ماں از لطف و احسان
پتہ تہ اندر بہا و از تر سلطان

منہ بخشن بر فلک جلی از عنایت — ملک بشرت بو کرنس از عنایت

سین فارغ ہیہ از شکرِ مولیٰ — پس انگہ بہ منہ حمد حق تعالیٰ

خداین کرمہ پٹھ از لطف احسان — پیمبر سوزنس بر جن و انسان

منہ آنم خوشخبر بر اہلِ رحمت — منہ آنم خوف بہر اہلِ ظلمت

کتاب خود منہ پٹھ سوزن گرامی — چہو لکھوت تنت اندر علم نامی

کرن تم میان امت بہتر و خاص — دِ نکط بیہ عدل کرنس ناداز اخلاص

دلسِ منہ نور بخشن از شقِ صدر — عطا کرنم سٹھاہ منہ تھاو نم قدر

تولن منہ بار کرنس شاد و مسرور — منہ کرنم دون جہانن تاو مشہور

منہ ہیو در اوّل و آخر بدنیا — چہو نہ کانہہ آمتن تاد و ر عقبیٰ

بو کرنس ابتدا دورِ جہانس — بو کرنس انتہا آخر زمانس

کردم ختم دعا انگہ یہ رخصت — خلیلن دلو پہیوہی گوشان و شوکت

کرم نہف جبرئیلن درای از در — لژم لٹ بر براق برق پیکر

دچہم در صحنِ خاص مسجد پاک — لگن ہیراہ برابر تا بہ افلاک

دچھن لب آس تنت یاقوت احمر — کہو رلیب از زمرد ہائی اخضر

ز زر و نقرہ آس یا دلیار — ز یاقوت و گہر کرینت جراکار

۲۰

سہ دپوس السلام ای جد والا
مبارک باد چھوک دلبند صالح
دچھن کن آسو دروازہ درخشان
کہو رکن آسو دچھن آدم دلن آسو
دپوم تس جبرئیلس دان حقیقت
اژن چھی ات اندر ارواح ہر دم
کہو رکن چھوک دوزخ زٕہ دیشان
برای شفقت اولاد آدم
کہتوس بر چرخ دوم بی محابا
سہ دپوک السلام ای سالک دین
مبارک اے برادر مرحبا چھوی
ازا سنجا گوس نیرت بے توقف
سہ دپوس السلام ای خاص مولی
مبارک ای برادر مرحبا چھوی
کہتوس بر چرخ چارم ہا بہ خورشید

دپون وعلیکم اے فرزند اولی
نبیٔ صالح و فرزند صالح
کہو رکن بود ویم دروازہ چون شان
دچھن کن آسو دچھن شادی کرن آسو
دپوم تم چھوی دچھن کن باب جنت
گژھن چھوی شاد و خرم روح آدم
اژن چھی ات اندر یلہ روح انسان
دوان چھوی از کدورت روح آدم
وچھوم تتہ حضرت عیسیٰ تہ یحییٰ
نمود پو ہم جواب اے مالک دین
زٕہ چھوک صالح پیمبر مرحبا چھوی
وچھوم بر چرخ سیوم آسو یوسف
دپون وعلیکم ای سردار والا
زٕہ چھوک صالح پیمبر مرحبا چھوی
وچھوم ادریس استادہ بہ الله

۲۱

مبارک اَی براد رمرحبا چھوی
دیون وعلیکم ای فرزند ارشد
مبارک چھوی زٕہ ای فرزند صالح
سہ دپوس السلام ای جد امجد
خلیل الله وچھوم
دیون ہتو ودان دپوس
بچھن وات ... کمترین بیان
دیکن امت احمد برحمت
ازتن ساری

پرن نم روز وشب لاحول بیکہ
وچهوم نتہ حوض کوثر از بے حد
ویک گرتک پیالہ خوش قوارہ
سہ چیواک آبہ پیالاہ بر لب چو
سفید از شیر شیرین از عسل بود
سہ ہاوک بعد ازان آک بیت معمور
نتت ساس از فرشتہ صبح ہر رون
دوبارہ کبنہ چھینہ الوار الوان
ازان جا لو ثلث نو مس بعد جاہ
کلاہ ڈیو ٹھم سٹھاہ تازہ عجائب
چو گوش ثیل احسن گیا بکسر
بہر بہ گش ملایک صد ہزاران
یچشم خود وچھوم در سدرہ معمور
وچھم نیرن زیندہ ژور دریاہ
ژہ دریاہ وی جنت وچھ یکانی

کهسک در باغ جنت کل ہر ہیک
یگہ دش خیمہ از یاقوت بیحد
وچھم لاگت قطارہ ہر کنارہ
زمشک و عطر و عنبر آسو خوشبو
سپن سہ روح تازہ گوس خوشنود
وچھوم پیلو ز سوی لوز علی لوز
کرن چھی تت زیارت نو بنو لوز
دوہی چھی نو بنو نتہ بار الوان
قدم تہہا وم قرار سدرہ تاکاو
نلس سنب آس نت منبر علی یب
زلوز حق ولیت ہر سہ سراسر
چو پروانہ ہر سواس پہیران
شتنگاہ جبرئیل از لوز
گٹہن ڈیٹھم زدور یا سو دتیا
ہزاران ہیو ازان وچھم دوانی

پوم بے جبرئیلن یاد رخصت
پو واتس یچاکہ یتہ موانت ہو فت
اگر یتھ ترکھیسی بو بعد قر
سٹھاہ چھی سیارہ خونہ قدر بالا
گرامی چھوک ہیتھ حقتو لی
پچھو بس از عجائب انکہ مٹھا دور
نتت سس بوہ اندر ظلمت لوز

کھتوس تت زفر فیٖش تھٕم تخت دولہ
بنہ پیٚہ عرش اعظم وآنوفی الفور

مہ گو ہیبت وچھم پتہ عرش والا
دست پیو آیہ قطرہ اکھ زیالا

ژٕلوم اندرہ یانہ تھوود گوم مبوٹھ
زخاطرہ ہیم ہیبت مہ تتی بیوٹھ

ہمہ احوال عرش و آسمان ہا
مہ گو معلوم ساروی جزبیان ہا

بدن نہ آس لگیر گوم خشبو
سنہندانی ہیچہم نہ گوس خوشگو

کھتوس بر مسندِ عرشِ خدائی
دچھوم خلوتسرای کبریائی

یائن جسم و یائن صورت یائن عین
بودانوس بر مقام قاب قوسین

گیم آواز قِف یعنی انتی روز
خدا اچھوی در صلوٰۃ آداب تس سوز

کرم تعظیم حق بجد و غایات
پروم مہ التحیات و صلوات

گیم آواز از درگاہ عظمت
علیک یا نبی تسلیم رحمت

نہ دیو آن رحمت و تسلیم برکت
مہ پیٹھ بیہ ساری صالحین بد بچھہ

ملایک آس یم در عرش یکبار
تشہد پیٚو تمو از شوق بسیار

سنہاہ چھی رہزہ انجہ بنزرای سخنور
تہ زانی آن خدا دیگر پیمبر

دلوک چھیوی معنی صلوات رحمت
خدا آسوی لدن رحمت بحضرت

سنز آن خلوتسرای لامکانی
خدایس باوتس راز نہانی

٢٣

نماز س باشہ فرض دوامی
بیہ امت پیٹھ فرض مقبول

والّیل موی چاونش کہ اشانی
والضحی روی چاو کیاہ چھو بابان
طبق قد چاو سرو روانی
جان جانانے وندہوی جان
کاف ہا یا عین صاد چشمہ زانی
گزارد یہ چھوی بہ کمان
طحی مازاغ کیاہ چھوی توبانی
جان جانانے وندہوی جان
بعد حق زۃ سو ابرو کما ہنتہ مانی
زنہ پھوک بجھو جہ جان
نظر چاونی چھو تہ امکانے
جان جانانے وندہوی جان
مہراجس بہ کھار تک یار یہ
ملک تہ فلک اس تونن

یہ کنہہ دراصل معنی آسو مطلب	تہ بخشم خالقن حی اندران شب
سوم از امّت من جرم و عصیان	بخشہم جملہ غیر از شرک ایمان
سپن خصت دیُک تتہ آو حضرت	بجا ہی جبرئیل ہیہ زاو حضرت
ہمس سیت آو جبرائیل از جاہ	دیُک ہاوُن ہمس جنّت دران راہ
کرون تم سیر اندر باغ جنّت	وہین تتہ روح اہل نیک طینت
پس انگہ ہاوہس دوزخ پر از نار	وہین تت منز سٹھاہ عاصی تہ کفّار
سٹھاہ ہاوک عجایب تس برافلاک	وہین قدرت بروَن از وہم و ادراک
بخانہ وات با صد عزّت و جاہ	سو جبریل آسو تس در راہ ہمراہ
دیُک بلہ سانو حضرت آو فیرت	سہ ساعت اوس گومُت فت بیرت
دویم راوی چھو فرماون روایت	حکمت آس تس در ساعت در غایت
خداوند العرش کر تہ تسلیم	بچو شوی صلوٰۃ و عطر تسلیم

بشوقِ دل بخوان این نعت ای جان

حقہ سندہ پیشکارہ عالیشانی	جان جانانے وندہوی جان
نورہ جانہ روشن زمین آسمانی	جان جانانے وندہوی جان

عرش یہ چھو ... برلا امکانے
جان جانانے وندہوی جان
جان جاو ہنگ جام عرفانے
[illegible]
اسم اسم ... جان
اسم ... جان جانانے وندہوی جان

جان جانانے وندہوی ... زانی
[illegible]
جان جانانے وندہوی جان

داد لد برتل چھی پرا رانی
ساری مشکل گژھن آسانی
عملن بند ڈ اتھ چھو نہ دانی
رو سیاہ دن آسی زیر دانے
کار بید یارہ ہیت چھی پشیانے
وسیلہ آسوی شاہ جیلانی
غلام حسن چھو مشکل دیوانی
بیارہ چھایہ سیت گژھ فرزانی

داون سانن کرتہ درمان
جان جانانی وندہ ہوی جان
رات دوہ کراسہ کانشہ ہان
جان جانانی وندہ ہوی جان
کتھن سانن کرتہ گزران
جان جانانی وندہ ہوی جان
لولہ چانہ رات دوہ نالہ دلوان
جان جانانی وندہ ہوی جان

زچکش بر فلک خورشید شد شید

رسول پاک قصہ معراج مشہور
ستم کو کافرن ہتو کتھ دلس ا
دا وک اسکان گژھ نہ دوزخ انسان
اگر دن داسید اقصی ہو کرد واتو
پتہ زیکھنہ حضرت جوال از جبد

مسلمان گی سنتھا دلشاد مسرور
کروک انکار مھرچن زادہ باد
بیک لحظہ کہ سون ہیر ہتر تیان
ادا ہنجا لامکان تنہا سو کر واتو
علامت درود لوار سجد

دوپارہ ماہ شد از یک اشارہ

بحکم حق سوگو روٗزبن کوہ
زیبن ژھٹراہ جبرئیلن لبیدؤ ولہ
دچھائی آس ناگہ قافلہ آو
یہ کیٖتراہ آنحضرتن آسو ویموت
خداوند البشر س گرتہ تسلیم

دپوک پرت جایہ یکباعت ہرلوہ
ان آن قافلہ در مکہ فی الفور
تمی دزہ آفتاب از کوہ نن دراو
برابر دوٗلن تموتی آکھ کرمت
سجو شبوہی صلوۃ علی التسلیم

ز مغرب بر فلک برگشت خورشید

چھپہ اسماد ختر عمیس راوی
دبن تمہ آسو آن شاہ پیمبر
بیٖھی باٹھن سو آست گو دوہ
سیبن بیدار آن شاہ نکو نام
دپوین تم حیدرن آن شاہ ابرار
خدا بس کن دعا سنگ آنحضرتن
زبنیس سارسی گو گاٹھ پیدا
خداوند البشر س گرتہ تسلیم

لکھت چھوی این خداندِ عطار
پزالوی علی نھاولن بیھتر سر
شفق گلگون سپن شب آدپر کود
دچھون دوہ لوسمت امرن سرشلیم
دگر سے گو قضا گو نکتہ بیدار
کہتوی قبرت گڈوی کلہ آفتاب
دگر پرشاہ مردان بہ ویدا
سجو شبوی صلوۃ علی التسلیم

نظر بندی کرت ہاون شق ماہ — پرژہ ہاس دودہ کن لوکن ونن کیاہ
گژھت کنہہ دوہ زثاہ اک قافلا او — تمن قوم وقبیلہ پیش وا دراو
پژہ ہن گارن تمن کھن اہل مکہ — تمو دپہہک خبرسی آسی ثقہ
فلان شب دیہ فلان جاداتِ ناگاہ — سپن شق قمر دالله بالله
خداوند البقرش کرتہ تسلیم — بکوشبوی صلوٰۃ و عطر تسلیم

دویم فصل آم از لعجایا ہر — کہ شد در نوعِ حیوانات ظاہر

بفرماتش شدہ زندہ دو فرزند

روایت چھوی کرن جابر انصار — دپوت روزی برای شاہ ابرار
کتھاہ یارم کرم تس کنہ دیافت — سپن نیار ساروی بالطافت
لوکٹ آسم بچو جوراہ یہ دلبر — وپھک مارلت یہ کتھ بہر پیمبر
تمو تیہ شرک اندر ژاری آسی ہا — دلپو پڈ باہی لوکٹس ہک دی کت
بیتھی پاٹھن کردی بابن کٹس گھش — تتھی پاٹھن کری لوکہش کرنہ خوش
لوکٹ بالو یاو تمنہ کہش کرون تس — سرا پا تن زخون گلگون کرن تس

دعاو انتی تم کر بدرگاه	حصولِ مدعا گوتس بعد جاه
تهوِن دست مبارک بڈه فرزند	سین زنده بفرمان خداوند
خداوندا بفرش کرته تنسیم	بحق شوی صلوة وعطر تسلیم

زلطفش زنده شد شخصی انصار

لکهن چهوی بهنی آ صحب جود	جوانا آسو از انصار سوی موو
تمس آس ماج نابینا به پیری	سین دلگیر راوس دستگیری
دلولن بز یاط مووا سیا لو فرزند	دلوک تس گو یقی چالو فرزند
دلولن یا رب کرم هاسحیرتڈ کن مه	رلو ڈم داین محمد صاحبن مه
امید آسم زحمت ها کچهک مه	ته پهوک فریادس باری کرک
تولم یار گنه دوِن وقتِ پیری	ته یا حضرت کروم از دستگیری
دنان نبی آس لاران سوی فرزند	تولن تمه جامه تهد از نوی فرزند
سه تمه النبی کر سوی حضرت	گیو رکه زنده تس فورا بحضرت
خداوندا بروح شاه ابرار	رسان صلوات وتسلیمات بسیار

زلطفش زنده شد در گور یوسف

دلوس پر چیزای یوسف سه پاره
اَتھ سوی بیت پانن وواره واره

علی مرتضی تس قبرس پھیرِ گو
بیوسف لم دتون یکبار آلو

قبرس ٹاٹس دوباره نادِ کرتس
سپون پن مرده سوم بار زنیس

وچھون بڈ مہنواه نحف وتھو ازان گوی
زبان آسو گداز نیش سرد وی

یکدم پیش سرحد آدلاران
دلوس آنحضرتن احوال تِمّوان

ون احوال در خدمت بزد وی
پدر چھوم کعب اخبار یہودی

تبع دد عہد من بوشه فیروز
صفت عیلن تس ونت چھم روز

بقوم اکرم داره نصیحت
زخونریزی و تفاقی اتھ پت

نره ہست دہسہ کی دقبر دته
دھوپیں نحفه دنکس اوا زبوت

مرخص گوسو یوسف از پیمبر
بقبر خود گوست نراون پتھر له

تبع سند قصه دز قرآن چھو موجود
پرک سو ته دحال ہر گز لیک زوده

خداوند ابروح شاه ابرار
زبان صلوات ون لیما ید

بجکمش زنده شد در گور دختر

تکس چھوی بہیقی اندرِ دلائل
اژه ره دزم لو زیجان ہم ملایل

دوپھم خاب سرکس عورت پاسہ سرکاری کرو نام
بیسن اسلامس ایمان آنی یکن من نشان
بیبن سرتس پیٹھ پمنبر ژ سپن حضرت مصطفیٰ
پھیکن سرحد شہ سیپن کرکاوزن زینب
خاب سپن چھیو سرتن نادرن ژ

دلوس کن سلکیں دیدہ چھوی دال البیل
سوال خش زہ چھوک دید ادکان
دیکن حضرت تن ماد پیدا رو دل ادکان
سہ کاہن کس سرتس لکن دیپر دی
حضرت چھن اند دیدن نادیدی
شہ دن جل

۲۹

دلوس نرِ گورهِ ای سرکار والا
زنده دُر ولہ پدر پتھر چھولا
دلوس آنحضرتن یک دن پیدا
چار سی سند یا نبی ہمر چھو
پیہ زینب زاده سوی عقبی

پیہ چھم نام زیب ای چھوام نی
الون ملکس ہاتن از مدنت
قلاد مزار در سینہ پانی آنکہ
دس سال ہلوں دنیا زینتھ
انحالہ اونته دال سپر مصطفیٰ گوپا
روایت چھ کرن اکمی خدمت
پیغام چھوی شہ او حضرت

کرن چھو کر تمی مخلوق بیمار
شکایت کر تو کو د پیش سکالہ
خمراان دراو آنحضرت پیہ و پستان
وچھون ان اشتر پانی چھ پستان
جناب پیٹھ گیوت اوتن گلاران
وتون سجدہ چھ تہ اش سوارن

و پتھو فرمادان انس و پیہ اوتھ دوا
پیتو ورت بیچھو کی او ونہ ہیتی نا
مخلوق بیمار

بحز من سجدہ کردان اتھ ہیت

خداوند القرش کرتہ تنسیم
بحز بنوی صلوۃ و عطر تسلیم

برای حج آخر دراو پسر وہ
چہ در قوم یمامہ واتو سر کار
پرہ نہو پس آنحضرت ای طفل خوش خو
سو زہ نم زونہ دلوس چھو کہ اولی
سٹھاہ خوش گیس تہ پوسس پاک صد
مبارک ناد کرہس اتھ چھو
خداوندا بقرش کرتہ تنسیم

سپون حج الوداعش ناو مشہور
دو ہک زامت شراہ الوک پدیاد
پوکس چھو پس از صدا راست برگو
رسول اللہ خاص حق تعالی
ژہ چھک پیہ تہ یار بیشک خاص درگاہ
لقب آسس یمامہ با و خشنود
بحز شبوی صلوۃ و عطر تسلیم

پیشش گوسفندان سجدہ دادہ

انس فرمودا اندر سال ہجرت
ابوبکر و عمر ہمراہ یکجا
کھوٹ کرس سجدہ پیش بوی حضرت
کرن چھی گوسفندان سجدہ زیبان
جنابن ولو پیہ بندہ چھو پیہ اولی
کروان بہ سجدہ آتھی پیہ نگیو

بباغے از مدینہ دراو حضرت
وچھک دمہ کتھن ہند دو بر یا
ابوبکرن عرض کرسوی حضرت
چھو لازم اسہ کرو سجدہ چھ لسان
کرون سجدہ لغیر حق تعالی
زبان پس سجدہ کرہ ہمن پیش شوپیہ

۳۰

حضرت تن صف کرس تہ بہلیس سوتی [illegible]
سپون سوی امر ازاں کس پہ ہندن بعد
خداوندا [illegible] ابد
زبان سلوات و تسلیمات [illegible]
بحرمت اشفاعتہ پیر دا بعد

[illegible]

روایت چھوی کرن فرزند فاروق
دپان ابن عباس الصادق صدوق
وہ یکہ سکوفا اوس آکھ عرب سوسمارس
جنابن زال اَلکھ [illegible] بہ شکارس
دیکھن سِہ تِس [illegible] نیتن تمس [illegible]
چھین دِودہ زہ بچہ [illegible]
رسول الله [illegible]
سِکار آو [illegible] صفاتن

دپوس تمہ دُوسِ کچّی یا محمدؐ
مہ چھم زانیت زہ بچّے یا محمدؐ

لجس بوزالہ گل دل چھوم پریشان
گرسنہ بچہ چھم اندر کہستان

مُوزرتھم گنڈ تہ تراوتھم گژھن تیزت
یمی بوہ دوُنہ بچن دِت بہ فیرت

دپوس تم حضرتن چھم نہ مہ باور
قسم ہاوم تہ تراوت ہا ہر داور

دپوس تمہ دوس کچی ای پیمبر
اگر فیرت یمی نہ ہا ہس بو ید تہ

خدا ہا ہر جزا فردا تولہم مہ
گُذر ہانس اندر انجا تولہم مہ

جنابن گنڈ موُزرلنس یلہ تراولن
کو ہس پھٹہ واتہ بچن یا ہا دلن

بچن دُود دِت سہ فیرت آیہ تیزت
ستھاہ خوش کیس حضرتس آیہ فیرت

شکار آسو گومُت از خیمہ تالو
جنابن تھو گنڈت بہ جایے خود زدو

دوانا عت سو اعرابی یکن آو
لکھس پٹھ آہ بہ تشکاہت لکن آو

دپوس آنحضرتن ایت ما زہ آہو
اگر کہن تہ دیالن موُل ہن بو

دپوس اعرابین چھی پیشکش ژھی
دی نہ موُل امس ونن بخشمی ژھی

جنابن یلہ تراولن از سعادت
ژلانی آس یولن کلمہ شہادت

خداوند القریش کرتہ تبسیم
بجو شبوی صلوٰۃ و عطر تسلیم

زطفش سُوسمار آمد بگفتار

دپان اسنا دعوی کرن چھوپن [illegible]
زہ چھوی دعوی [illegible] مہ باور
سِپن اصلا دین [illegible] بیان
اگر ایمان آنی پیغمبری جان
لا تِس بانہ [illegible]

بلہ تم یکسرہ تراون بر دبار
بگل ہا تم تراون تیز رفتار
دپوس تم حضرتن پتہ قرای صنب
ہم دِل اصلا دین [illegible]
تہ بوزت [illegible] فیرت [illegible]

برابر [illegible] رفتاد
دپوس تم حضرتن تراوت [illegible]
تزوی دن [illegible] عظیم الیٰ [illegible]
کران چھی [illegible]
تزوی [illegible]
تزنی سلطنت چھی [illegible]
تزنی دن [illegible] درود [illegible]
تزنی کن [illegible] درود [illegible]

مبارک ہا سنی تو در زادن و مبارک
سنی تو در نشو و نما

وبورکت مولودا وبورکت ناشیا

مبارک ہستی تو در حالت نشو و نما [illegible]

فبورکت فی الاحوال حیا و میتا

در آمدی تو بسجود کنان راست گوئی
خلق نبوی حقایق

فاصبحت فینا صادق القول راضیا

آمدی تو بہ ما اہل [illegible] ادب
دوری [illegible]

اتیت [illegible] من اللہ [illegible]

تسنز رحمت بچھ سجید خلقس منز
دپوس تم حضرتن ای حطب تہ فرکتاو
دپوس تم سوسمان جھوک تہ افضل
سجاگویم کردی اقرار از عقل
یہ بوزنت کافرن زیرو زبر گو
انزگوتس ننکارس از سعادت
ترک خصمت پس انگہ سو کارس
بران تم بیت در لغت پیمبر

تسنز رحمت بچھ سجید دور خلقس منز
پرودی وقتہ بوکس فرچھس تنہ کیا یاد
رسول حقتعالی خاص مرسل
فاگویم کردی انکار از جہل
یہ بوزنت کنیتھن ردا انزگو
الون ایمان پرن کلمہ شہادت
پرن تت بیت شہرت کونیا بس
بیتھی یا [illegible] کھت

الا یا رسول اللہ انک صادق	فبورکت مھدیا وبورکت ہادیا
اے رسول خدا بیقینکہ صادق ہستی	ہدایت کردہ شدہ تو وہدایت کنندہ تو
شرعت لنا دین الحنیفۃ بعدما	عبدنا کامثال الحمیر الطواغیا
روشن کردی تو برای ما دین پاکیزہ بعد ازانکہ	پرستش کردیم مانند خران سرکش
فیا خیر مدعو ویا خیر مرسل	الی الجن والانس لبیک داعیا
ای خواندہ شدہ از ہمہ بہتر فرستادہ	سوی جن و انس لبیک ام سجد و اطاعت

خداوندا [illegible] کردہ تنیم
بجوہ نبوی صلوۃ و [illegible]

شُبابن دلو عجب حالاہ مہ ڈلوٹھم | یہِ ستین کھنہ کرنے ہوُن بوٹھم
دپوس تم رامہ ہون ئی چھاعجائب | عجائب چھوک کرن ژی از غرائب
محمدؐ در مدینہ باد وصد جاہ | کرن ہوی دعوت کفار گمراہ
ژہ چھوک نیرن اندر فیلن چھین تیر | عجائب چھس کرن بوکیا گئی زیر
یہ بوزِت تم پہل کھل یکہ نادِن | مدینہ وات کت نام ثنا تہادِن
پکانی وات در پیش محمدؐ | رٹن تس کھور تہ کرس بوسہ بیجد
دنن تس گرگہ سند احوال یکبر | یہ پیش شاہ دین ختم پیمبر
دپوس تم حضرتن ژنگ کاس خلقن | یہ کنہہ گرگن دنوی پر کبستنی ون
شُبابن گرگہ سند قصہ برابر | دلون لوکن لفرمانِ پیمبر
جنابن دپو چھوا ز آثار محشر | گرژھن درندہ یاہ ردِ سخنور
خداوند القریش کرنہ تسلیم | بخوشبوئی صلوٰۃ و عطر تسلیم

گواہی دادن گرگ از نبوّت

سواحبان ابن اوحس اندر چراگاہ | دچھن آسو تیر تنہا رادہ بیراہ
دپون تم رامہ ہیونا آدنی القود | کرٹھاہ اک تم ژٹت بنو تم لصید زود

۳۳

شہاہ لا اس نمبرس [illegible] چھ دلہ آیس
دوپنیہ پیغمبرس [illegible] روزی [illegible] آیس
[illegible] نگاہ [illegible] نیئیس
دوپنیہ [illegible] انسان
[illegible] عجائب [illegible] بیابان
[illegible] چھیوبہ
[illegible] داد احمد
[illegible] بیپن وان
[illegible] جھیو ہاون [illegible]
خدایس [illegible] دفع عدوت
دفع کفر دفع رسالت
سرنج چھیوی [illegible] انکار رسالت
سرنج چھیک [illegible] دوجاہ وضلالت
گھون چھیک [illegible] سخنود
دوپنیس لبدہ

ترا زنامت ژ سند اسمہ یاود
اگر د دوار پشن نماز روزہ
از سر ایمان [illegible] الحج
دیکن [illegible]
دیوم [illegible] دنہ کس ہزار بوزم
[illegible] دچھ دوزی
دپوم گرگن لہس بو دچھ دوزی
کرم دن [illegible] لفرزادہ بوزی
لہس نعاوم تمیان ان لقدرہ
لطان دلوں [illegible] در مدینہ
دچھوم حضرت [illegible] ژنوشی
گروان دلوم [illegible] گرگ باصفاتی
پیون [illegible] من کری بیک [illegible] وانی

سنخو نہ خرشدہ باشاہ آرسل
بنک و عطر و صلوات و تحیت
خدایا کر تہ نیومت شبوبو خر حضرت
حیدر ننر لکھت لوال لتھاوک
مسلمان پلہ چکن نہ حال باوک
ہا کُرمت تھاوک دنم کنی ای کرن
ابوالقاسم نیرن از ندا برت
پستان چھو گکھت ازنیر وگیا
کرو انکار تس از نیروگیا

پس انگہ حضرتن تلقین کرُم
پر دم کلمہ سٹھاہ تحسین کرم

کھکس بنز باگ بلہ وانتُس دوباہ
ہنئوی نم رامہ ہول از من کناہ

خداوندا بقیرشس کرتہ تسلیم
بخو شبوی صلوٰۃ و عطر تسلیم

سنخنگو شد چو انسان گرگ ای جان

روایت چھہ ہی کرن اصحٰی کن تھاو
دو ہہ اکہ آو رُوباہ درحرم ژاو

تمس تہ رامہ ہوناہ آسو لالان
زخوفِ گرگ آہو آسہ تہاران

سو آہو درحرم یلہ ت اندر ژاو
رہت گو گرگ تس خوفِ خدا آو

سو آہو درحرم سگ گرگس وچھن آہو
یہ ازتم دورہ روزن کھ... آہو

سو آہو درحرم خوشدل خرامان
یہ روزن نیرہ کنی مغز ژایان

بنِ نوفل تہ بو سفیان با آہو
وچھانی آسو روزنت ہردو یکسو

تعجب کر تو احوال ڈیشت
سٹھاہ حیران سپن افعال ڈیشت

دلوک نم ہون ای مردان گمراہ
تعجب چھو کران از حالِ ما آہ

عجائب چھو کران توہ از جہالت
محمدؐ آمتن چھو بر رسالت

تمس ہیو کانہ اکھ ازجاہی معلا
درین دنیا چھو کہ زاہ تہ اصلا

برو ز بیگ پیغمبر بعد نصرت
تمہ اہ مصر کی الوکی دپیتن حضرت
کہنو ی حضرتن تی چھو دو سہلو رُو
دلوں نم حضرتن پرزون تہ کناہ و

٣٤

سخن در حضرت ...
خرا از حکیم ...
دلون نم ...
...

...

سنت زِن انبیاء از حکم باری — بقوم ماکرت گی نم سواری
کرک آخر بہ نسل ماژہ آخر — کہسی زِی پٹ رسول اللہ فاخر
محمدؐ ناو چھوی تس خوش صفاتس — سو چھوی ختمِ نبوت کاینا تس
جنابن دوپُس تماوک سہ منظور — سہ کُرمی از عنایت ناو لیعفور
چھو لکھت درشفاء ونم دنی بود — سو یعفور آسو دِ خدمت شب و روز
جناب آسوس دپن آنُن فلانی — سولہ فورا تس ناوس گژہانی
ز سرد وازہ نماوِ تس لبفطرت — اشارہ آسو ہاوُن سوی حضرت
ولوک بلہ دراو حضرت سوی عقبے — سو لیعفور آسو ڈولن دیون ہر جا
سہ رو زنم دُولن تہ ماتس دُود — چھس پچھہ گونہ وُٹھہ لاین تتی موود
خدا یا کرتہ خوشبو قبرِ حضرت — بمشک و عطرِ صلوات و تحیت

بخدمت استغاثہ کرد اُشتر

روایت چھی کرن در روزِ ہجرت — بباز اِ مدینہ دراو حضرت
چھپون از دُور او شاہ آو لاران — گہورن تل پیو پرن اُش آسو تاران
قسند ملکک جنابن آکو زہ ہوش — ظُلم اونُس کروت کیہ عرض کرنس

تفصیلِ سنین ہین اعجاز بشمار

سنہ دوم تقسیم نباتات اری بار

بحرمت استغاثه کردم تس

ازان بیدان بجدی پاگلهان

یوان وات در یکده رواق

وچھوم اد شاه بهت انگنده پیش

وچھن حضرتن تھد چھو آودری

گرن زاری ستھا پایان لولن [illegible]

ووان اسوی شراه زتن پیش مادر

دپوس تم حضرتن تم [illegible]

بوچھوس گومت ستھا لب تشنه ملیش	بوزس حضرتن دپونی سه الت ترلیش
دپوم تم گو ہسارن ای سخنور	بہ آیه واتو یامت بہ ہیمیر

فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

نه از خوف حق بچھوس تب ذره تاب	ودم راتس دوہس لو نه کنهه تاب
بوچھوس لب تشنه و لخته گومت	زخوف حق بخاک افتاده پیومت
بوزن آسه فربت پیش سرکار	کردم حالی بخدمت حال کہسار

بحکمش مانده تابع آن درختان

ازانجا سوی سیدان گی یکانی	بصحرا دات در یکی دوانی
جنابس حاجت بیت الخلا آو	برای دفع حاجت بیکطرف دراو
برای دفع حاجت جای مستور	لبن نه گل تره دیٹھن اکس دور
میان آن درختان دیو پیوبای	دلو رک ہہرس خلوت کردجای
درخت از جای خود نیرکن ای	تره گل یکی بمت خلوت کنهه جای
جنابن دفع حاجت کرد آن جا	ازان پس گل بجای خود یکن آی

خابن دپوس اگر این پش خش خسن
ان بوزنا دوپ بعد سن پرپھنی
دپوس شخص ان ای بش ژِ زانت خص
بپیغمبر بیایش خابن وتی تا خص
سپیمبر بخدمت خابن وتی پر خص
دپوس سہ بپیغمبر نبی خوش
کن سپیمبر اکن تنی بر وان

مسلمان چھوس ولیکن بہر باور
دپوس نم حضرتن ژِ کیا گژھی ژِ
دپوس اعرابین ید چھوک ژِ سردار
دپوس نم حضرتن گژھ ہیت کلس دن
سو اعرابی یکن گونت کلس تل
یہ بوزت آن درخت نیک باطن
کھورکن دود براٹن جملہ یکبار
سپون گوپا سو کل از بیم حضرت
دپوس اعرابین ای شاہ رہبر
سو کل برجای خود فیرت یکانی
خداوند القرش کرتہ تسلیم

سہ یادم معجزہ ید چھوک سپیمبر
دلس کہنہ پاٹ تریہ میانی ہی ژِ
کلس دپ بر دنیکہ کن ائن نبی یا
ژِ چھوی سردار ساتوی ناو دین
دپن تس چھوی ژِ نادان تپا ہر
وچھن کن دود نصفہ سول پراٹن
یکانی آو لاران پیش سرکار
بلفظ خوش کرن تسلیم حضرت
بتوی چھودم بس ژِ چھیک یک ہمیر
بحکم شاہ مرسل گو روانی
بخوشبوی صلوٰۃ و عطر تسلیم

خداوند صلوٰۃ و عطر تسلیم
بخوشبوی صلوٰۃ و عطر تسلیم

روان آمد بخدمت شاہ برما

روایت چھوی کرن فرزند عباس
دپون تس حضرتس ای شاہ مرسل

دوہہ اکہ آو شخصا اک باخلاص
سہ یادم معجزہ زانت لو افضل

۳۷

دوہہ اکہ لشکر کو دلو ژِ اکس
دپون یا رسول سون سردار عالم
سوہ سپون چھوی کنزار

بوتی چھی چھوی خدای خود
دپن نم حضرتن

خداوندا بفرش کرتہ تنیم | بخوشبوی صلوٰۃ وعطر تسلیم

بحکمِ او روان شد نیمہ نخل

ژکانہ پہلواناہ آسو مغرور | چہ رستم در شجاعت بوس شہور
دپوس تم حضرتن ایمان انکنا | پہلوان چھوک مسلمان ژی یکنا
اگر خواہش کرک عیا ز ہادی | اگر ایمان انک اسرار یادی
ژکانن دپوتس ای شاہِ قیرور | عجائب معجزہ ہاوم دلا فرد ت
جنابن دپوتس ون کیا گژھی زہ | ژکانن دپو ہو کُل حِن اڈانت ہہ
جنابن دپو کلس کن اڈ یر ابر | ژہنت آو وانو دپیش پیمبر
جنابن دپو کُس قیرت تہوی دات | سوگو قیرت نہ دون خصمن بنیو وات
جنابن دپو ژکانس آن ایمان | دپوس تم ونہ کرد دینہ دہ بہمن آن
اگر ژی پادسیم تیرن ہندی اڈ | دمی الغام ورنہ چہوس پو مرند
جنابن کر ژکانس سیت کشتی | یک جنبش سو یا ولن اند دشتی
ژکانن دپو دوبارہ ولن کرِ زور | جنابن دُت بچھر وارث سونی للفوذ
ژکانن دپوتس تھر رٹ اڈ زہ ہصہ | ولیکن گینہ دینہ گو سو لبہ

سپنیس آگرہ میوہ نت دلفہ ختن این
سپن جس دوان اس حال پایہ
ہاتھ پچھ گو وچھو میوہ تہ [illegible]
دوہہ اکہ وچھ ہیت شہ پاس اکس [illegible]
نمی دوہہ حسین ہا شہید [illegible]
خداوند القدیر چھ [illegible]
بجو شیوی صلوٰۃ و [illegible]

لکھن زمخشری بوزاین حکایت
دپون تمہ آس اکس دفنان ہمیشہ
بروز ہجرت آنحضرت لعبد جاہ
مہربانی کرن جمیس اندر شام
سو بہ روزت سپن بیدار از خواب
ینت آب دہن ترا ون سحرگاہ
عجائب بڈ کلاہ گو میوہ نت دراو
لشکہ نت آسو خوشبو تہ زعنبر
گر سنس تجہ تشنس تہ لیش تلن آس
یون از ہر طرف بیمار از دور
لمک برگ آس اس ہالس دوا نے
مبارک نت کُلس آسو ناو کرمت
دوہہ اکہ گو زبرگ میوہ خالی
نتھی پاٹھن پیس از سی سال تاگاہ
کنڈ سپنیو زسرنا پا لیت آو

کرن کچھی اُمّ معبد این روایت
میان خیمہ ہا در کوہ و بیشہ
بہ نشن والوا کمال لطف ناگاہ
بخواب استراحت کُرنہ آرام
پھہلون تم آس تہ ترا ون بصراب
نت کھتو اک کُلاہ فی الفور تاگاہ
سپن مشہور ہیت کا کھنہ کھنی آو
ہر زہ نت آسو داچھیک ہیو برابر
مریضن داد یکساعت ملن آس
بلت آس نم گڑھن زان ہیوہ بر
نہ کھت آسو چار پان دوہ لوانے
سٹھاہ از برگ میوہ کاسو برمت
نمی دوہہ بوز گو سرکار عالی
ہرت میوہ میوہ نت وقت سحرگاہ
نمی دوہہ شاہ مردان جنس شاو

دوہ پارہ شد دکر حضرت ازہجرت
دوہ پارہ چھیکرن اصحاب فطرت
روایت چھیہ [illegible] لطائف دراو [illegible]
[illegible] زوارہ
[illegible]

خبرگیری کرن یاران ہر سر جا
تن تنہا گو [illegible] زن کو بصحرا
دوہ یادیک شب تاریک از [illegible]
سپن از نقل خرچ [illegible]
[illegible]
[illegible]

گوڈ ماں دوان بٹ بولی ازت [illegible]
[illegible] پھٹی پاٹھن [illegible]
[illegible] در راہ [illegible] مشہور
[illegible]
[illegible] حقیقتی [illegible]
[illegible]
[illegible]

بخوان نعت جناب رسول

عالمکه سرداره عنقریبه پاره
سرکاره ونده ہا سوی چهان
بیبانه سرکاره ونده ہا سوی چهان ماره
بیانه اماره پیپان
سرکاره ونده ہا سوی چهان اماره
روی چاتو نوله دان گل
نوی چاتو سنبل پرده تراوان
نوی چاتو زکمتوک بحرز خاره
بیانه سرکاره ونده ہا سوی چهان
چاته بیت رو تسورپت دو پاره
چاته بیت بسند گوہم تابان
چاته بیت چندری گود و پاره
بیانه سرکاره ونده ہا سوی چهان

خداوند بقربش کرته تسنیم	بخوشبوی صلوٰة وعطر تسلیم

زه دوری استنِ حنانه نالید

دلوک در مسجدِ سرکارِ والا · زه تهم از نخلِ خرما آس برپا
ستون خوشنما آسی سٹھاہ جان · یکی حنانه دیگر یود منّان
حنانس سیت حضرت بهرِ نتبه · پرانی آس روزِ جمعه خطبه
روایت چهی کرن اصحابِ حضرت · که اندر سالِ ہشتم بعدِ ہجرت
جنابن منبراه عالی بناؤن · بروزِ جمعه تت پٹھ به تراون
تنهی پاٹھن وولن تم ای برادر · پیتهی پاٹھن وولن شرپیش ما در
جنابن بوز از منبرِ ستی آو · دلاسا تس کرون دلوئس زه تهم نزاد
دوت در باغِ جنّت جان خرما · کہون آس ولی بیه مخلص ما
کرد تس ناله مشغوسو په کره تاوک · پس انگه زیرِ منبر دفن نهادک
٤ جنابن خطبه پر بالای منبر · حنانن هنوو دولن از هجر سرود

خدا وند بروحش کرته تسنیم
بخوشبوی صلوٰة وعطر تسلیم

شمع رخساره
مه ویر سرپتھ ماران
شن اکه سنه پان زاله ناره
پنوره سنبل پان پچهان
لولیکی شعله سرکاره ونده ہا سوی چهان
سرکاره ونده چانه اماره
سیاه نحس حلب چانه بابان
جهیدس چانه ہم ده چنه بابان
سوکھ ہم چانه دیاره
ونده ہا سوی چهان
دل خونناه ماره
ہم پیش سرداره
ونده ہا سوی چهان ماره
دارد دپد بله ہم چانه
داره داره خون دل
سیانه سرکاره ونده ہا سوی چهان
داره چهوم پنجشنبه داره پو چانه
سیانه بنسر سرکاره ونده
نفس الان اکس بنس ماره
بار نجور الکنت جهیمیر باران

۴۱

نالِ چھوم گومت زلن شاہمارہ
مبیانہ سرکارہ وندہ ہی جان

تھرہ چھیم ہرہ کہ ترہ نمہ تارہ
گرہ کیٹ سرہ کنہہ کھیمہ سامان

یرہ چھوس سوپمت کرہ کیا چارہ
مبیانہ سرکارہ وندہ ہی جان

تو لجپار آسُم زلن موختہ نارہ
فلہ فلہ دادرم ہیے ارمان

افسوس ہا وہ کیاہ ننہ بازارہ
مبیانہ سرکارہ وندہ ہی جان

تاوان زدہ چھوس گناہگارہ
کارہ پیٹ یارہ ہت کار عصیان

تہ سوکس چھوم تہاون وارہ
مبیانہ سرکارہ وندہ ہی جان

محشرکہ دوہہ آسہ بلہ تاربارہ
تارہ سندہ ترکش آسہ تھاوان

تارہ آسہ گومت ناز رعنا نارہ
مبیانہ سرکارہ وندہ ہی جان

غلام حسن چھوو وان زارہ
بلبلہ سند پاٹھہ نالہ دیوان

دلہ اگہ ہاوتس گل رخسارہ
مبیانہ سرکارہ وندہ ہی جان

بفضلِ چار یارِ آن معجزخوان
کہ در قسم جمادات ای جان

بکف تسبیح خوان شد سنگ پارہ

ابوذر آسو یاران سرکارہ
چھو وادی یت حدیثس لوزای یا

کرو کیہ جگر او وقتس ناو پھیٹر ہوو

متھن چھس لوک سۍ تس از شوق بیشمار

بیان رنگ از کشف کی بدیدی مانند

بگر د حوض سنگین بارہ پل آسو
ابوجہلن گیونس عکرمہ تا ...
دیوس تم حضرتن گژھ ہٹ کیتی ...
سو گو لاران دیون ای ننگ پرخیز
سہ کن از جای خود تھدزہ یکبار
دیوس تم حضرتن گژھ بہای خود زود
ہدایت عکرمس گو از سعادت
خدایا کونہ تہ خوشبو فیض حضرت

عجایب خوشنما زیبا محل آ...
دیون تس حضرتس معجزہ ہا...
زہ چھوی سردار ستوی ناک...
دِ ون چھوی نا حضرت سا...
یکان گیہ آبہ بچھ درپیش س...
سہ کن پرجای خود واژ از س...
اژون ایمان پرون کلمہ شہاد...
بشک تہ عطر صلوات و تحمید...

پیشن سنگہا تسلیم میکرد

روایت چھوی کرن جابر ز ابرار
دیوک تس شاہ لولاکس بہر آن
دیان آسس زخت ننگ ہر جا
سہاہ گل آسن تس سجدہ کرانی
از انجملہ یہہ در مسلم روایت

علی بیہ عائشہ از شوق کن...
سلام آسی کران ننگ درخ...
علیکم السلام ای سرور...
سہاہ کنہ اسکہ تس لبیت...
کران جابران سمرہ حکایت...

دعا چون کرہ آمین گفت احجار

...دوہہ اکہ ژاو آن سرکار والا	دروں خانہ عباس تنہا
...نامی اہل بیت اولاد عباس	اکہ سنبرت چھیرا او کی با خلاص
...خاین تج ہین ہماود برابر	تمن پاٹھن پٹھن تاوکی سر لس
...پون یارب چھ‌ہی چھ‌یہ پالیانہ	سپہر اہل بیت اسند میانو کالدی
...ہتی پاکٹن ہیٹھ وچھ‌نہ ہماید	نتھی پاکٹن رچھوک انی اتہ ارشر
...کنہ بہ آت در تعمیر خانہ	در ودیوار سنگ آستانہ
...لنبوتل ثور از ہر سو ہید شوق	دلوک آمین آمین از سر ذوق
...خداوند القبر سشی کرتہ تسلیم	سنجو شیوی صلوٰۃ و عطر التسلیم

معلق بر ہوا سنگ گران ماند

...لمن چھی ورکنف صاحب روایت	تہ دوہم لوہ ابجان ابن حبکا بیت
...صحن مسجد اقصیٰ کینا احسن	ہی یہ نجھ تہ اذ یا سماں حسن
...ی منزہ ناقہ صالح دلوکس دراہ	یکھن چھی نتحرہ صفا ہمکو تاو

الوکی آب وضوتنی کھوک تن یہ
کیتھا مقصود آب اتی پاک ثابت
وگیو تہ واتو ادھر طہارت
دویم اکیس گوہ ستیہ تاپایہ
شوق قرآنوان الحق قرآن فہم صاحب
بفضل حق تہ ستین ابن مہدی
بحضرت نبی صلوۃ وعلیہ السلام
خداوند القرشی کوریہ تم

چکن زا لیو مرہ دینی پتکھو ۔ پاک پیش
وضو کر سارہ تت یتھ جاری
تیرہ تت آسی لوکی ادا ازنفس پاری
وضو کر سارہ وی کارات دوزخ تہ و

روایت چھی کرن یاران سرکار
دویہ اکہ دراو جنگلس سالو سردار
کرن نم تنگ اتھ جنگ آکن پتگان
ہر بیہ چھوک کاماٹھاہ تنگ
دپن تت جایہ آسوک آب ناباب
زیی آبی سپن سپے داد لشکر
جنابن دیو انبوک آبہ پیالا
کروک اک آبہ پیالاہ پیدٔ نی اقفوال
دیوک زالو مرہ آبن دزس گرک
بلائس دیو جنابن سوی لشکر

بن مسعود وجابر لیتہ ای یار
سپہ دوڈاس آب سیت جرار
سپن ہر رنگ اتھ ناب پلنگان
نبی کرحضرتن یا کافران جنگ
زبی آبی سپاہ گو فوج بے تاب
صحی بو عرض کرتہ پیش سرور
تری تت منگو از حق تعالیٰ
تھونت نیر جنابن دیہ زور
وذن زن ناگراداہ آسو پیشاک
پنھی یا ٹھن تہ کرادا ز برتر

حی علی الطھور المبارک والبرکۃ من اللہ

بلائن کرہ یکیا این آبہ لشکر
وضو کرسا روی تہ بیہ چیک تیلش
بخوی تو لش چاوک گرتہ فاتر

اتھن کت پیالہ آمک کوزہ پر سر
برگ تت تازہ کوزہ یاین حوش
سپن لشکر بیکدم تازہ وتہ

خداوند القرشی کریتہ شیم
بحضرت نبی صلوۃ وعلیہ السلام
بجو سر ابن کوزہ دوان شیم
بجمہن سپن سپ
بن سپن بوک نیر

روایت چھی کرن سپن خیر سپن
خاب بلیہ دراو بر شب آسن جنابن
یہ بنہ کرو سر وے اینہ تنا دن
بحضرت داتہ ناز ہے نقرہ دوو
یاران کوزہ بانی آب بیہ نکاہ صحبو
یہ حسیب سن دیو نہ تاد سیم تکیہ نا لپ
بیہ عہ تکیہ ہے سپتن ہوابانیاب

دوہس از تشنگی لب چاک پُوتم
شبس اَز تاب و تب دِ چاک پٕی پانم

ثنا دِس دِلوٗ خاپن نار اَکن زدو
بہِ صُبحن نہاد مُرت تت آبہٕ وجود

سُخاپن رٹ اَتھس کِت نار پانہ
صحابہ آنہٕ ناوِک آبہ پانہ

ڈلک بانہ خاپن آب تراوک
تمامی فوج یکدم آب چاوک

پندہ ماس اونٹ دِمابن انسان
سپن تم آبہ سیتین سیر پکیا آن

خداہ تدا بقرش کرتہٕ تسنیم
بخہ شبوی صلوٰۃ عطر تسلیم

زُلطفش آب اَز چہ جوش داوہ

روایت چھی کرن اصحابِ حضرت
کہ در سالِ ششم از روزِ ہجرت

براہی عمرہ حضرت دراہِ بطحی
حُدیبیہ چھوا کِ گاماہ دراینجی

کنہی کُھوہ آسونت منز آبِ نایاب
زبی آئی سپن مخلوق بے تاب

سپون بلہ شور و غوغا زمین و پیش
گُڈ دِل نیراہ لمرت از تہٕ کش خویش

دیون لاگت تھوبون آن تیر دِر چاہ
بیک لحظہ سپون از آب پرُ چاہ

ژودہ شت لوک گی از آب چھیپ سیر
دگر کا تہ نہ گر شتر اشتر و حیر

دویم راوی چھو فرماوان روایت
کرِک بلہ حضرتس از چھ شکایت

بمر اوس لهاله کوزه دوکھن
بجز شیوی صلوٰة وتلاوت کلیم
پس انکا گچھ کی پانی پیالہ برہیم
نفی پاچھن وچھوم ان کلام
گوڈنن بہای دوزخ بریہو
سپاه ووود پیاولس لحرد گو [illegible]

دین اوم فرشتہ یکہ کوزه دوعن
گودم پیادہ بہشت نو دمن
دوکھس آنحضرتن دوعن باخلاص
کدوک نیت کوزه نیکس بابہ فرن
الوزن کوزه تہ نکس دوبہ چھرت
[illegible]

خابن وچھ گیاه اکھ ست لاعر — گنڈت دو خیمہ گیتہ زاز روایتہ
خابت دوپس این بیشن دپیش — الوزن دود لوہا ہیمس چھم لحجن نزلیش
دوپس نمہ ہم بہ گب بیماد دولاغر — سواہی آن سکتہ زاه اوس تہ
خابن دوپس ای اُم معبد — زه آن بوہمی پانی اوس دود
تھون پر پیت اوس دست شرفنک — ددوس لچ گرک نتش پانہ بیدا اکھ
دوکھ چیو پدیرت پانہ وٹھا ووود — ہمہ پانہ بہ کرکہ اد اُم معبد
ترمن ورمن سہ گب آمن وودوا — ہمیشہ صبح وشام چھس ہوانی
خدایا کرنہ خوشبو قبر حضرت — بمشک وعطر صلوات وتحیت

زِ شیرِ اصحاب صُفّہ سیر فرمود

دپن جیو بو ہر یہ دارہ کن دار — گرسنہ تہ عنت آموس آو سرکار
سپاه افسرده دود لحختہ وچھس — بدولتہ خود گسیت نیوس
دودکھ اکھ پیالہ حاضرانہ یادن — ہمہ اصحاب صفّہ منگناون
آمس کنہ بس اکس تہ پیالہ ووں — بخوبی پدیرنہ سوی شیر چاون
ہمہ اصحاب صفّہ ہم کرن سیر — بدست من وتہوں آن کاسہ شیر

[illegible]

[illegible]

دوہہ اکہ اُمِّ اوس آمُت بَڈ بار | ان تمہ گیوڈ وڈاہ ژان لسِ کار
جنابن گیو گڈ دلہ ودن ہتناہ پت | پرِوک تمت پٹ دعاے خیر و برکت
دنوک تس ژوڈ کڈتھ نیرن ازدد | وگھوول تمہ گیوڈ تس آسوس براپر
دِلس گونس چھو حضرت زنجہ ازس | زِ غفلہ تم دتوم فیرِت بہ روغن
دپون آنحضرتس ناخوش گیوہم زی | بہ آسوم جیانہ باپت گیو کھم زی
دپس آنحضرتن روغن گڈ وس می | دعا کُرمس تہ دن برکت ژس می
دین چھی ام اوس آن کوزۂ من | ہمیشہ لوبت آسن ز روغن
کڈان آسس وہی انت گو ندزاہ کم | پس از عہد علی سورم شتوم غم
عطا وند البقرش کرنہ تسیم | تہ تشبوی صلوۃ و عطر تسلیم

باتش دنان ہمہ اصحابن شد سیر

بت عبداللہ آن جابرِ انصار | روایت چھی کرن ازہوش کن دار
دپن تمہ دراد حضرت ہیر سگاپی | کھنون خندق بگرد فوج یکبار
کرن آسس کارِ خندق جملہ اصحاب | جناب آس اہتمامس پانہ ہر باب
وچھوم در چہرۂ سردارِ عالم | علامت بچھہ سندوی گوسن دعم

[illegible]

ٹھوی بر جا پچھا نگاہ کیتھ الوی کیتھ لوبیر
بجان رنگی دعا لمین ان کرت دیب
بیٔ گنڑاہ کھت بیوکی تہ چھن تادوی
دگر در نوشہ وان پر کردہ کھاوکی
خداوند القرشی کرتہ تسلیم
بجو شبوی صلوٰۃ و سلام

کجن کنھہ ژدچہ ادل تت تنورس — یزدی ٹھان نہاون پت تنورس
سٹھاہ بڈ اکھ کنالاہ منگنادن — ژدچہ رس مانز یکجا کھیاہ ناون
سپن تم سیراز خانہ نیر درایے — ژمجلس دہ کس دیگر اندر ژایے
نتھی پٹھن تنورس ٹھان تھاوت — کجن کنھہ ژدچہ یکجا قوٹہ راوت
ژہنون رس مانز منز کھیاوہ ناولن — کرن تم سیر بیرون کڈہ ناولن
تنتھی پاٹھ اکس دہ دہ زن لوانی — ژدچہ رس مانز بڈ بیہ برکھوانی
تنتھی پاٹھ اہل خندق ساس لوکہ — کرن تم سیر کانژاہ بوزنہ لوکھ
تمامی اہل خانہ ہر دم بتھر — مسافر جملہ ہمسایہ پت سیر
خداوند القرشی کرتہ تسلیم — بجو شبی صلوٰۃ وغطر تسلیم

گُشایش دادو درژ دِ الشکر

روایت بجوی کرن قادوق کن قار — دلون تم دوہہ اکہ سا نو سرکار
سٹھاہ سامان لشکرس جنگس دیا و — دپن چھی غزدہ تبوک تت ناو
نبوکس نز سٹھا جنگلس کڈوک طولہ — دہنیرہ سو ساری آس بلول
بجانبس عرض کر اہی شاہ فیروز — مرن ساری اچھو نہ کنھہ تہ ادلز

بجو شوی صلوٰۃ و عطر تسلیم	خداوندا بخش کرتہ تنسیم

ز چندین نان ہمہ اصحاب شد سیر

اگر ضبس تل ثہ وچھ کہنہ آنم بدر بار	چھو فرماون انس آن یار دلدار
برابر شیتھ زن گنزم بدر بار	وہم دِ پیش حضرت خلق بسیار
تتھے پاٹھن وچھم نمہ ژ وچھ ہو چھود	جناب سیر کہنم انہ سیر چھود
بجو شوی صلوٰۃ و عطر تسلیم	خداوندا بخش کرتہ تنسیم

ز یک جام طعام اصحاب شد سیر

دوہمہ اکہ بنہ کھوساہ واتو دربار	روایت چھی کرن یاران سرکار
کھوان آسن خلق تت پیش شہ دین	ز وقت صبح تا ہنگام پیشین
تتھے پاٹھ ٹیرنہ ساری کھون آسن	گژھان آسن اک جماعت پاک یوِن آسن
گمت آسوی نہ تت کم اک نوالہ	تتھے پاٹھن سوٗ ڈیوٗڈم بتہ پیالہ
بجو شوی صلوٰۃ و عطر تسلیم	خداوندا بخش کرتہ تنسیم

کن ثش واو ودا اثہ خرما

٤٩

چھو فرمادن جناب شاہ فاروق
بو آموس ہمرہ سرکار از شوق
دو سرا کر در نفریکی سمت آمس
بوادہ ژٕ دوست اوتن کہت آمس
از الحاز ادرہ اسی تہ ہمراہ
سہاہ پیغامبر گرو وقت بیگاہ

انکہ کتھ خضر دپش پیمبر
تمو تقسیم کرتو حصہ برابر
کرک تم ابیر ساری از وجود
دچھم آخضر ساری آس موجود
خداوند ابقرش کرنہ تنبیم
بخوشبوی صلوۃ و عطر تسلیم

ذکر ماہیر شدہ اصحاب خندق

دگرانبا ساروی رُود موجود	تھوم درخانہ بانن نشرلدن زون
خداوند ابقرش کرنہ تنبیم	بخوشبوی صلوۃ و عطر تسلیم

کشایش دادو در چند خرما

چھہ راوی ابو ہریرہ کن ثقوت بوز	دپون تم پیش حضرت آس کیروز
اُنھس کتِ سیت آسم چند خرما	تھوم در قبضۂ سرکار والا
بصد منّت عرض کرمُک بخدمت	پرِ دِین پھٹ دعا از بہر برکت
دعا پرُھُن تہٖ دپو ہمہ ای خردمند	ثھوک در توشہ دان خویش دربند
تھوم در توشہ دان از حکم آلشاہ	دوہی آموس کھون سُو بینہ نم زاہ
کڈت آموس کھون ہر روز پانس	دِ دِن آموس ابو گہ سپہانس
ہمیشہ تا بدورِ ابن عفان	کڈت آموس کھون خرما بہر آن
شہید بیہ ظالمو کر شاہ عثمان	سو تھیلہ لوٹہ نیوہم گوس حیران
خداوند ابقرش کرنہ تنبیم	بخوشبوی صلوۃ و عطر تسلیم

کفایت شد بلشکر چند خرما

[illegible]

[illegible]

ششم فصل آیم از عجایب پُر نوٗر
کرزو امراض و علتہا نند دوٗر

علی مرتضیٰ راشد رَدُ دوٗر

دلوک آن حیدرِ کرار جرّار — باکر غزوہ بوٗ اَتھن علمدار

مگر در جنگِ خیبر آسو بے مار — یدر دچشم آسوس رنج بسیار

جنابس پانہ درد نیم سر آسو — درون خیمہ لر تراوت بیچر آسو

جناب حضرت صدیق بڈ یار — کروک افسر بنادک سوی علمدار

کرون بر قتل مشرک تم سُٹھا زور — سوای فتح فیرت آو فی الفور

دوبارہ گو عمر صاحب علمدار — بغیر فتح فیرت آو یک بار

شبانگہ عرض کر بارو بحضرت — بجنگ کافران از بوبہ نصرت

جنابن دلو کرن فردا علمدار — بجنگ کافران یک شخص کرّار

خدا ہس تہ رسولس نش چھ خشنود — رسول و ہم خدا اَتس نش چھ خشنود

شبس آسی منگن ساری زیاری — علمدار اتھمنا تو حیداری

دلیکن مرتضیٰ ژہ ہاندرن جاین — ستارہ برو نھکن ہیو آفتابن

اچھن لاگن تمس آبِ دہن زود — نیاتِ حضرتن در چشم ادسود

۵۰

زنخندق جنندٹھہ تالن بہ یکبار — سپر پیہ تس وست از دست یکبار

بصد چالش زمینس نم قذلن لت — بلرزہ آو دنیا گو تلِ تت

دو یارہ لابہ ہی ات ید زمینس — بلاٹ کن گاہی سوی ینت زمینس

بزور دست کڈنم آہنین در — رلٹن تلِ سپر آن تختہ پرسر

سو برا ہیجہ سپر آسو گلناولن — دچھن کھاو رہ ہو پلہ ناون

ٹن ہر زنگ تنگ از جنگ کفار — زٹن ربیار اشرار ذوالفقار

کرون بر کافران نم دارہ بجید — ذوالفقارن سیہ کر بارہ بجید

سپن کافر سٹھاہ از قہر نابود — امان منگو ہس تہ ذرنک مہلت از وجود

شرط کرنک اگر ہا دو ینن مال — امان چھو پز وگرنہ چھو مردن حال

بس آنگہ گو سو حیدر پیش سرود — زخیمہ پیشوا تم آس بردر

بغلگیری کرت دتہ ہس ا تھن ہیٹ — بخیمہ ژای تہ یکجا سمت ہیٹ

سپولن فوج ہر جا شادیانہ — لبوی تلوہ حضرت درای بانہ

دلوک یلہ خندقس بیٹھ وا لو آن شاہ — تمامی فوج آسوک سیت ہمراہ

ہمہ سامان لشکر سیت آسوک — ازان خندق ترن دشوار آسوک

کروک کڈ لگ تلاش آو ازنہایت — سو برپٹ ہیت یکف شاہ دو لایت

52

کروک یلہ فتح خیبر ازکرو قہر
خداوند القہر شش کرتہ تنبیہم

مظفر آو آن شاہ پیمبر
بحق شوی صلوٰۃ و عطا تسلیم

بدیدہ توٗ دیدہ دید اعمیٰ

چھو تکھومت درشفا وقت سحرگاہ
عرض کرنس زیناہی بو چھوس دوٗر
جنابن ون نمس گژھ دل وضو کر
دپوس یارب بحق آن پیمبر

اکہ آہ آک آو در پیش شہنشاہ
خدایس منگنہ دون چشمن گژھم نور
دو رکعت نفل از بہر خدا پر
لیہر بخشتم گواشس دون چشمن برابر

اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ وَاَتَوَجَّہُ اِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ
یا اللہ بدرستیکہ من میخواہم ترا و توجہ میکنم بسوی تو بہ نبی تو محمد

نَبِیِّ الرَّحْمَۃِ یَا مُحَمَّدُ اِنِّیْ اَتَوَجَّہُ بِکَ اِلٰی رَبِّیْ فِیْ
کہ نبی رحمت است یا محمد بدرستیکہ من توجہ میکنم برسالت تو بجناب پروردگار خود

حَاجَتِیْ ھٰذِہٖ لِتُقْضٰی لِیْ اَللّٰھُمَّ فَشَفِّعْہُ فِیَّ
در پیش حاجت کہ گشادہ شود حاجت من بار خدایا قبول کن شفاعت او در حق من

نہ بوزت گوسوان تنہٖ کرن تم
خدا این بوز تس تہ آرتس کاتس

بصد زاری خدایس ادنی گوتن تم
سین بیا بیک لحظہ سو خوشا لی

بیس اندر سوی سوی کامن
کمی پر کامت تھا وہ ناون
صحابو بیو کہنت آن موبر ا
پس انگہ کہتہ سوی تھاو لیتہ
پیس ہر لفظہ اوبو
جیلت سوی سوی چاوم وتہ لو
خداوندا بقربش کرنہ تبسم
بجو شوی صلوۃ و عطر تبسم
زلطفش وصل کرست دو دو مقطوع

دیوک ود رود زیدر از قوم تھاد
وہیم بہ حبیب آمہ بہ پیکار
ازیتن زخم کاری دو جیس
جدا قیوک گو جیس تنس بعیض

ہتس دیوانہ شخصاہ آسو ہمراہ	کرون حاضر حضور آن شہنشاہ
جنابن دیونس ہتکن زہ کرلیث	دلون تس آسِتن تس قہر لیث
دپون ای دشمن حق نیر نبر	تہ بوزت تس جنون نیرن شداز
پس انگہ حضرتن دست شرفناک	متھون بر رونس سوی گو فرخناک
سپن خوشروی خوشگو خو لطافہ	جنون تس آو نہ دیگر دوبارہ
خدایا کرنہ خوشبو قبر حضرت	بمشک و عطر صلوات و تحیت

شد آن دیوانہ فرزانہ بیکدم

روایت چھوی کرن فرزند عباس	زنانہ آیہ اندر خدمت خاص
بچہ آسن بہ پیش آن خداوند	عرض کرنک جنون زد بہ چھوم فرزند
جنابن متھومس دست شرفناک	زسینہ آو قی لتس بر سر خاک
وتھت تس ہون بچہ آو بیکدم	قیس سپن بلیو گوشاد و خرم
خداوندا بقربش کرنہ تبسم	بجو شبوی صلوۃ عطر تبسم

زآب موی او لب ساپہ شد

روایت چھوی کران حضرت ظاہر	جنابن کاس موی سر کیا

دیکھ یس ہر شخص بلیہ جان ان اب
ببچوی اسمان رو دیتہ وشتہ لاب
خدایا کیتہ تہ بجی شبوی صلوات و عطر و تحیت
لطفس ہر شہر ہا زبار شد دور
روایت چھ یہ کرن در روزن نجومی
نقل از ثور پایست واقعہ چھ ز
المومنین صدیق از ماہ
راسب بچہ زن در نفرتس اسرار
سنتوی زن ماوین پیغمبر زن
کی کو ہا زن ماوین از شتر
آسی کرتی بس وسیع ورفع غم
تس بیہ ہا ی دریم خلوت ور ملک
جنابن دیوتھ و بجلوت و دین کامل
نکہت روز و بجلوت و دین

جنابن ستھو تمس وسب شر فناکں	بلیو کہو تس بیک لحظہ ژوس ہاک
خدا وند البقر تس کرنہ تسیم	بجو شبوی صلوۃ و عطر تسلیم

زلطفس داغ برص از تن شدہ دور

معاذ یس آس گیمتر ہنز پیدا	دتوس نہ کینہ بلتھ گوہ شیدا
دوہ اکہ عرض کرتم پیش سرکار	برہنہ داغ تس ہاول بہ یکبار
جنابن ہنزہ داغس پھر ہس موہ	بیک لحظہ گیس فوراً ہتر دور
خداوند البقر تس کرتہ تسلیم	بجو شبوی صلوۃ و عطر تسلیم

۵۵

زلطفس بہ شدان آن مشرک یکدم

دپوک آسو مشرکاہ اک صاحب ننگ	تمس وتھو پھس کرہ ہس گوسٹھاہ تنگ
دو اسپ ہا ہمہ دوا فتہ نفر خوشتر	لدن تم ہدیہ در پیش پیمبر
جنابن دپو رٹوم نہ مشرکن زاہ	مہ ہدیہ تس لدہ فیرت کرس کیاہ
بدست خود تو لک یکدانہ خاک	پھکوک آب ہن تیت از لب پاک
دپوک تس قاصدس گرتھ نر او درآب	جیبن سوی آب چہ آسہ ہیر آب

بیو یکدم از دست ہو چھود
مہنز کے وزن تقابل ہس ماہ ہور زود
ما کھوس بہ کوپ پھر دو تر زان برونہ
ابو بکرن دپوس ای پیغمبر من
ہسکن تیلی سٹھاہ لیوال زرد بونہ
تاکہ ما ہوز ریپای ہو کس
ابو بکرس کھو دس سرتی درن
جناب ابو بکرن تلو ہر الیث
ہونن نر تہ کھو دیکہ سوراخ چیگ
ہا ناہ بزرگ ہو چکہ سوراخ لاکن ہر
دوائی ہو دکون تم پارہ پارہ
برن سوراخ بستہ وارہ وارہ
ونکن سوراخ ماہر بولمت اور تمن
ابو بکرن کو دن تراون ددرت تمن

دپوک یامت سو حضرت زاو در عماد
کیوژ آی لاگوک آشیانہ
ذکر آو زال تت لاگن برابر
بگہ یلہ آی کافرس بدنہال
تسلی گوک اندر درای فرت
خدایا کرتہ خوشبو قبر حضرت

برس پٹ بارہ گل تت آی بیاد
شبانگہ ٹھول زاوک درمیانہ
کرون در پردہ زیبا یر آن در
دچھک بر در کیوژ تہ ذلہ زال
پشیمان گی زحسرت آی فرین
بتنگ دو عطر صلوات و تحیت

تطفش وصل کرتہ پیای تقطوع

چپوک سعد آو ز صحبت پیمبر
پتھر پاوک تہ حدس او نکوی ابر
تہ ست اتھ دیوان گوہر بسکس
خداوند البشر کرتہ نسیم

کرون تہ قبل کتب اتھکہ سرود
تہ او گی اتس کھور نال اتھ شیشن
دلوک قوہ زخم پافوا البر نسیم
بخوشبوی سلوۃ و عطر التسلیم

بفصل تقصین خوان انفراست

ہمہ اعجاز در قہر و ستیا

ذکر شن کشتان شیرین بہ خسرو

حکم کُر خسرون با اہل مردود
کرون نم ڈیڈ وانن قہر یکسر
پگہ خسرو بہت در خلوت خاص
بتندی تس دپون ای خسرو از جان
محمدؐ چھوی رسول اللہ بلاشک
وگرنہ این عصا فوٹری یود ہش
بہ یوزت خسروس کہنہ قہر از زہر
دپون تس از فنوی ملک تن و جان
نہ یوزت خسروس پانس ستون تا
حکم کر ہو عرب بدی وبیو زاہ
قسم کر ڈیڈ وان ای شہنشاہ
مہ ڈیو ٹھمہ اژان زاہ از زہ در
شبانگہ ژاو در خرگاہ شیرین
کنوی آسوس پنچو شیر وبہ بدخواہ
ئون خنجر کرن ماتن شکم چاک

کڈ یون از خانہ این شخص عرب زود
عرب یس واتہ کرزان دُور از دور
یوک مہنو انس کت آسہ یت آسن
زہ پہ کلمہ خدا لیس آن ایمان
زہ ان ایمان تس از قہر توکہ لک
فوٹی از حکم حق ملک وتن خویش
فوٹر نم صاحب عاصہ لصد قہر
وچھک دل کیاہ بنی از حکم یزدان
کرون نم ڈیڈ وانن قہر بسیار
مہ آسو تس دوان در خلوتم راہ
بہ چھوی وانن زہ تس از غیب ناگاہ
بوچھوس زانن بہ چھوی قہر پیمبر
بفرش خواب گو در خواب شیرین
شبانگہ ژاو سوی در خلوت شاہ
جگر ژٹو نس تہ کڈ نس جان ناپاک

[illegible]

بکعہ ژاو اول از سرِ شوق	کرن تت بوسہ ہر جا از سرِ ذوق
وچھن در کعبہ بُت ہر سوے لاگت	زہ ہت بیہ شیٹھ ہیت بد روی لاگت
جنابس آس اتھس کت چھیر یکبار	بہر بُت زد اشارہ پیو نگو لسار
لجکنہ چھیرہ سیتین زیر پا	بیتھی پی از اشارہ تمہ ہر جا
بہر خانہ کہ در مکہ یوزل آس	ونت پی تمہ دپوک بل الثاہ اکس
خدایا کر نہ خوشبو قبرِ حضرت	بمشک و عطرِ صلوات و تحیت

زہ قہرش خونِ عتبہ شیر نوشید

ابو لہبن گبو رہ عتبہ تمس ناو	سو لُو داماد حضرت دارہ کن ناو
قریشو دپو تمس اندوی غیرت	زہ ترادن دخترِ حضرت بحیرت
بغیرت کر جدای تمہ ازان نور	سو ید قسمت زرحمت ژل ستھاہ دور
جنابن دپو خدایا سوزتس پتھ	تو از گر گان خود ہو ناہ چیس رتت
دپوک کنہہ دوہ گژھت گو عتبہ درشام	سیر راہ رٹو سہن زلونن ہیٹھ دام

خدایا کر نہ خوشبو قبرِ حضرت
بمشک و عطرِ صلوات و تحیت

[illegible]

[illegible]

نفصل بیکہ نشینہ ان اعجاز حضور علی
ہمکہ سکرن شہر غیابن پیکن ازینہ علی
بیکہ بوسفیان بایکن ازبان ان گفت

جنابن وچھونہ سوی از کثرت خلق	سو بو مشغول اندر دعوت خلق
حکم تنگی بہت تس آموز اگان	کلہ گلہ وال یعنی آمسو لاگان
جنابن تنکن از لود بنوت	وچھون تس کلہ گلہ والن از نحوت
دلیون تس رنز بیچھی پاٹھ گو سو روتہ	تمس پیو لرزہ بر اندام یو نت
تمہی پاٹھ دعشہ آمسو تیس تا بر دن	بلرزہ آس تس اندام وگردن
خدا یا کر تہ خوشبو قبر حضرت	بمشک و عطر صلوات و تحیت

زمین بگرفت اسپ دشمنی زود

روایت چھی کرن در روز ہجرت	یکہان آمسو در سفر حضرت
شرارت کافرن آسوی سٹھاہ سخت	تمس پتہ آہی لاران آس کمبخت
از انجملہ سراقہ آمسو مشہور	جنابس پتہ لاران گو سٹھاہ دور
جناب یلہ نم وچھون تلعان گرس دور	زمین تس گرس دٹس اتھ کھور
قدم کہ تس گرس اندر زمین بند	کریونس تم سراقن زور ہر چند
سو گو لاچارہ تس شاہس برن پیو	جنابن بخشنس غیرت گرہ گو
خدایا کر تہ خوشبو قبر حضرت	بمشک و عطر صلوات و تحیت

روایت چھوی کرن فرتہ اعیص
دین نثر دراوا آنحضرت جلاجس
بطوف کعبہ بوسفیان سمکہ نس
سر احوال ساروی الاوہ ونس
سروں بابندر غیبان نفتکو زی
جواب بیتہ بار طون تمہ بو بولی
دوی بار دیتہ سری منت آسو دونی
بمعہ اسراکن فاتش سر پیش

ابو سفیان یہ بوزت گو سٹھاہ تنگ
دپن پاینہ اسپ یو کری جنگ
پیچو کرنت رازنس بار روی تمہ فاتش
گرسن دن بو دہ تارس کرس فاتش
پین فارغ زطوف کعبہ ان سر شاہ
بوسفیان دین ابر دیوہ دخواہ
ظلم اصلامہ کر بر بینہ ناحق
سرس پھانس کردن نہ فاتش مطلق
ابو سفیان یہ بوزت حیرت پیو
نحل کو حضرتس یاد ن پرن پیو
دپن تسی یار سول اللہ بلاشک
رہ تہ پیچو کر پیغمبر برحق سہ ایلک
ایمان دیم کلمہ شہادت
بیت ن گفتہ بتحکیم از سعادت

خدایا کرنہ خوشبو قبرِ حضرت	بمشک و عطرِ صلوات و تحیت

عیانِ رازِ نہان گفت العباس

دپوک دررو جنگِ بدرِ عباس	رٹت آلوک کرون کینہ اکہ پاس
گنڈت در پیشِ حضرت وانتو کس	جنابس غمؔ خودو التفاو کس
جنابن دپونس ای عمؔ بہ تصدیق	ژہ ان ایمان پر کلمہ بہ تحقیق
دپوس تمم زاہ کرتھ نہ زاہ کرئی نہ	اگر ژی مارہم کلمہ پری نہ
جنابن دپونس کر جز بہ منظور	دوان آس مہ بمہ ژی لمدہ عبدالّٰلہ
عباسن دپونس کنہ چھیہ نہ فی الحال	بیتم سرمایہ نیو ہم لوٹہ فی الحال
جنابن دپونس یک کوتہ دینار	تہوت اند رنلان جان در فلا دار
تہوت مادرت نہ باوونت شفقت	بہ ام الفضل بہ کرتھس وصیت
عباسن دپو ژہ کمہ دیونی یہ زون	دپوس نم دلن و تم روح الامین
عباسن دپو بلا شک چھکہ ژہ مرسل	محمد مصطفےٰ بہتر تہ افضل
اُنن ایمان پرن کلمہ شہادت	ازین دنیا نین گوئی سعادت
خدایا کرنہ خوشبو قبرِ حضرت	بمشک اعطرِ صلوات و تحیت

ہاتھن غم نز زودہ نہان پیر راہ
ترہ روی گو پیش حضرت غم دوان
دپوس غم حضرتن کیاہ نذر آنت
کینزہ ماشز ان کہی در فلان راہ
نہ یودت تز سو شہ بندہ پیشمان
پیہ دن کلمہ شہادت گو مسلمان

گر شفاعت بہ بندۂ عاصی	پیش غفار یا رسول اللہ
لولہ چانی ز دیدہ جاری چھم	اشرچی دار یا رسول اللہ
سوکھہ سان از نہ ہاونم احوال	در شب تار یا رسول اللہ
ہا چھہ چھم چشمہ نہ نعلینس	گرہ نثار یا رسول اللہ
یکنظر کر بہ امت شمیر	چھی سٹہاہ خوار یا رسول اللہ
سو کہ لاوک ز شفقت در رحمت	از ستمگار یا رسول اللہ
چھوی حسن ذات شتیاق دیدارت	غشقہ بیمار یا رسول اللہ

بود فصلہ ہم اسیحا مشہور کہ در پیشن گوئی ہست مسطور

بشارت یافت عثمان از شہادت

بوموسی اشعر ز اہل عرفان	چھو رادی بت حدیثس یو بیجان
دپون تم دراو آن فخر زمانہ	ز خانہ سوی گلشن گو روانہ
بو گوس سر بت باغس ثاو ور نہ	دپون بہ اتھ اندر ہا نکل بر کر
بیرس ہانکل کرم نہ فیر ہر جا	کروک گلگشت تہاہ بیٹھ بر جا

٦١

بشارت داواوز فتحِ خیبرہ

خُزیمہ آن ابنِ اوس از صحبِ لقیاد — روایت چھیٔ کرن امیو شُک کال

دِیوان روے زِ جنابِ شاہِ لولاک — بمجلس آس فرماوان بادراک

خبر کرہم زِ باطن لولِ فطرت — بہرد م امتس چالش چھہ نصرت

چھِہ امت چیان بینیک خوش آئند — زِ لجدِ لوگن تم فتحِ خیرہ

لقیلہ آسہ شخصاہ تمنزی کیر — بچھِو تمشند تاوشیاہ آسہ پُرتور

سفیداوٹس کھِت تمبری بیگاہ — لسیہ بر قُع ولتِ آسنس بدنا

مسلمانان بروزِ جنگ کیاہ — رٹت آتن تمس از فوجِ کفار

بمہ کمُس عرضِ تُراہی شاہ ابرار — اگر سیشہ رٹن بووقت بیگاہ

بکن بخشون دِلوتہ زِ اَتھ شمی — تہ ہرگاہ نیہ متھ کافہ نیی

بیچھ حضرتِ صدیقِ اکبر — سپون خالد تنگ تیرہ افسر

نعفی پاٹھن وچھِم شیما بیگاہ — نیتھی پاٹھہ حضرتو فرماو اطوار

رٹت آتم تیم در پیش خالد — دلوہم تم ید عمر چیانی آکی شاہد

گواہ اَمِس بہ بر قولِ تیمہ — تیم شاہد آوت تدبیرا

ڈُوتوہ ملکِ کسریٰ ملکِ قیصر
ادتوہ مال و دولت از غنیمت
برکت آسیم بخاطر تاکہ سردار
کرون فتحِ عراق و روم ہرجا
الوی سعد وقاصن مال بیار
خداوندا بروحِ شاہِ والا

کرو فتحِ عجم ہر جا از ظفر
کرونت درمیانِ خویش قسمت
سپون فاروق کرُنم قتل کتا
رٹون ملکِ عجم تہ تختِ کسریٰ
کرون تقسیم تتہ از حکمِ سرکار
رسان صلوات و تسلیمات از ما

نذارت داداو حقِ فرمان

گپھوراوی بوہریرہ بوز ای جان
دوہہ اکہ دراو جنگس شاہ از جاہ
سو فرمان آسو کرن دعوت باسلام
یکہ اسہ سیت فرمان دراو جنگ
کرن ییس کافرس بٹھ حملہ از زور
شبانگہ پیش حضرتن آی اصحاب
دپوک تم حضرتن گپھودوند حی سو

دپون تم آو شخصا تاو فرمان
سو فرمان دراو تو خبر سیت ہمراہ
جاہن دپو ید دوزخ گھوس سرانجام
تتھوی جنگگاہ کرون کافرن تاکار
کرون مجروح سوی یار اتو ترگو
کرو کُن شاباش فرمانس و دیناب
وینو صد بار بیدی مانہ کر بوی

کرِ حق قبول دوران دُعا
پہ پیش گژھت کیاہ امر ہیوہ

بیہ قصص دیم لا الٰہ الا [illegible]

بحجۂ نبوی صلوٰۃ و عطر تسلیم
خداوندا بقربش کرتہ تسلیم

بخان فتح و نصرت بہ پیکار
شہداہ بال غنیمت نوزکھار

روایت چھی کرن اصحاب سرور
زٕ تاداہ آیہ دود جنگ پیغمبر
کھاہ یارن بودرت نظر یارن الٰہی
حضور [illegible]

سپین آخر بحضر صدیق ہرکس
تمو پانژ وشہادت لب سر انجام
خداوندا بقربش کرتہ تسلیم

شہید از زخم تیغ دشمنان بس
وتنت تھاوک جنانن آک انجام
بحجۂ شبوی صلوٰۃ و عطر تسلیم

نشان جاوندی قتلِ کفار

روایت چھی کرن اصحاب حضرت
جمعہ دوہ بوشراسم ماہ رمضان
ابو جہل آو لشکر ہیت بہ پیکار
بجای بہ جنگ لشکر عاصیت درآو
بہر خط آو آنحضرت دنانی
بینت یارن ابو جہل لعینس
بہ بلیہ کافرن گو داس یکبار
سپہاہ کی افسر کفار ماره
وچھک تم لاشہ مردار ہر جا
جنانن آو لبس ایت جای وثیق

شمار رت آس گیہت بعد ہجرت
سپین کافر از جنگ بدر لرزان
ستہ صد یا سیزدہ تن در او سرکار
وچھین کھادرتہ بیبیس خطاو آن
بینت یاری فلان شخص فلانی
بینت یارن فلان شخص کمینس
سپین اشرار سارے اخل نار
ابو جہل دوگہ اہل اشراره
بینت آس جای بجا از قہر بیجا
ستیت جایہ برابر آو پیوت

بحجۂ نبوی صلوٰۃ [illegible]

بیان [illegible]

ابن عباس عبد اللہ [illegible]

دپولن روزی یہ پیشِ شاہِ امجد
ازان مجلس جنابِ آندہ ول راو
دپوک اُم جمیلہ نس کُولی آس
نمی بلہ شعی تبت یدا لبو تہ
نبر کنہ آسو بہت آن شاہ لولاک
جنابس ح پو ابوبکران ازین پاہ
یہ چھو بدخو و بد رہ بد زناناہ
جنابن دپو ہنس خوش رودہ آن
دین لم جمیل یلہ واتہ اسچا
ابوبکرس دین لو زم محمد
ابوبکرن دپو ہس ان شاہ والا
دپوس اُم جمیلن ای سخنود
جنابن دپو برای وقعِ این شر
لوی دپو ہسنہ ام شیطانہ اصلا
خداوند القریش کرتہ تنیم

ابولہب آو نہ ولو تک بد و ند
لبانِ ابولہب تبت یدا آو
سہاہ بد دی بد خوتہ سلی آس
زنم آشفتہ خاطری ہساہ روتہ
وچھن اُم جمیلہ آیہ بے باک
یکن اُم جمیلہ آسی ناگاہ
دینو ولن نا سزا چھو دنانہ
مہ دلیشو نہ یہ عورت گو دناطن
وچھون نہ پادشاہِ دین و دنیا
بنام من کرن چھوی ہزل بجید
کرن زاہ چھو یہ ہزل وحی اصلا
زہ چھوک پتہ زلو بے ننگ آم لو
فرشتہ آو تہاون دامن پر
ہر کس چھوی محافظ حق تعالی
بجو بشوی صلوٰۃ و عطر تسلیم

گریزان تتہ ابوجہل از نہایت

شده مجبور از حکمش ابوجهل

رسان صلوات و تسلیمات بسیار

خداوندا ہمی وقت ۰ ابرار

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قسم کرہس تہ دبہس چھوک نہ سردار

پگہ بلہ دراو حضرت بر مصلے

ابوجہل آو لارن اک کیزاہ ہت

سو یامت واتوس نزدیک تامت

دلس پیوژ کیاہ گوی اک فیرت

سٹھاہ بڈ یونہ ڈیٹھم دندس تیز

اگر ہیہ تانہ فیرت اندرین کار

خدایا کرتہ خوشبو قبر حضرت

بلاشک اس چیہ ژہی سیتن مددگار

پرن ہیژم نماز انہ بہر مولی

غرض آو سو لاین حضرتس پیٹھ

سیمن ہیبت بنی ژلو از ندامت

دیُکم آم اوسٹھاہ اندہ نیرت

مژرم آس یکبارہ کرُن خیز

مہ کرہ ہے اوتٹ اک لقمہ یکبار

بمشک و عطر صلوات و تحیت

گریزان شد ابوجهل از عتابش

ابوجہلن دین با قوم یکروز

تو ہی نہی چھو نماز آسن پرانی

تو دہس چھو نکن وقت گژھ لار

ابوجہل آو در غیرت بصد شور

زباران ژالہ ماران گو سو نیرت

محمد گو تو ہے پٹ سخت فیروز

بمس توہ چھو نہ توہ اصلا کرانی

نمازیت کیا پرن چھو دِن سٹھاہ لار

بحضرت گو سو لارن زبنور

ژہس فش فش دوان نیو آو فرت

دیک او شہر پاین ژ شہزاده

ابوجہلس کٔن کٔر بر سرداره

[illegible]

۶۶

[illegible]

خدا یا کرتہ خوشبو قبر حضرت	بشکِ عطرِ صلوات و تحیت

معاون شد ورا فوجِ ملایک

دلوک در جنگِ بدر آن شاہ ابرار
شیانگہ ژاو سوی تنہا بجرگاہ
کرون تمم التجا با عجز و زاری
پگاہ بلہ گرم گو یا زار پیگار
سہ دفعہ سجن وادہ آو در فوج
گوڈنِ یا مرحبا آو جبریل
تمس پتہ آو میکائیل چون باد
سوار اسپ ابلق آس پُر زہر
سٹھاہ راوی دین چھی فتح پیگار
جنابن فتح کر از حکمِ داداو

سٹھاہ آشفتہ گو ژر آس کفار
کرن اتھہ زیٹ استادہ بدگاہ
بشارت آیہ تس از دستگاری
مسلمان آس کم کفار سیلاب
نون از گرد ہیجا ہر طرف موج
پس اَگہ آو اسرافیل بے تیل
ترہ ساس آرک ملایکن سیت جلاد
کڈک شمشیر مارک فوج از قہر
ملایک وچھ کران آس قتل کفار
ستت زن زندہ آنک بستہ کفار

خدایا کرتہ خوشبو قبر حضرت
بشکِ عطرِ صلوات و تحیت

بیو ساری سمت یاری لگو تس | بیو یادن پرکن لادن ہمو تس

کُنم از گریہ غرق خونِ جہاں را

ولہ دہیں ولہ نہ زار کتو گوم
سہ عالم شہرِ ابرار کتو گوم

دو اسپہ یک سوار راہ گوم نیرت
دو بارہ آم نہ یکبار کتو گوم

نٹوم سینہ ژٹوم لولن جگر می
ڑٹون خلوت کہٹون دیدار کتو گوم

دو ہن جہو کہ لالوکم نہ نوکھر نیاوم
لگیم لوکھ واہی سرسالار کتو گوم

گرس کہنتو و آتو بریرش معلّیٰ
کرون یادانِ حق دریاد کتو گوم

کرِن زونی زہا د قیرت اتن دہ
کرون رو بند از رفتار کتو گوم

ہیتھر کاسن امن تم گاش اتن
گڈن از دستِ چشمہ یار کتو گوم

سلام آسی کرن کلِ نہ کیا تس
گنتہ آسن کرن کہنا کتو گوم

لبی نہ عاشن اندر خبِ تال
شرن از پرتو رخسار کتو گوم

وچھان آسی لوکھ تس نہ بر لونر
کہتی وزہ شعلۂ انوار کتو گوم

بہر جانیکہ آسن و بہن آسو
لوان کیاہ آس مشکل دار کتو گوم

زناجھ اتحل با زاغ البصر تس
شن کیاہ آسہ سرمہ دار کتو گوم

٦٨

بعونِ حق کرم ختم رسالہ ۳

بسم اللہ درین فیروزہ گلشن
سپون از برگِ کاہی شمع روشن

بو چھوس آن برگِ کہ کز شوقِ دلالہ
کندک نیخ زن دَدِس لولن گندوم نال

کردم افروختہ این شمع پُر نور
اگرچہ از صناعت چھُنہ کافور

گل آلودہ کرم ہر گہ جواہر
پیون جوہر جواہر کرہ ظاہر

۱۲۹۹
کردم بیت ناو اعجازِ غریبہ
امی منزہ دراو تاریخ عجیبہ

شمارِ بیت ہا بوزم زہ از جوُدہ
سرو شن دپو مبارک شغلِ محمود

بچھ لکھمت عالمو اعجاز بیجد
۹۲
بہ گرمک حصر د لفظِ محمد

بشوق دل پرن ہر گہ مسلمان
نمن پیٹ پانہ رحمت حق چھو نزان

پرن تم با طہارت از سرِ شوق
بجاہی پاک پاکیزہ بصد ذوق

پسِ ہر معجزہ صلوات وہ بار
پرن از شوق دل پر روح سرکار

کرن تم التجا با چشم نمناک
گزِ ملک راضی جناب شاہ لولاک

شفاعت سوی کرک دلہ زِ محشر
گژھک حاجت روا موکلن نِ سر شر

رِ شوق دل پرن ہر روز سرکار
دِچین دیدار آنحضرت شباگاہ

کہاہ دِ طہم بزرگان زمانہ
ہم کر پیر و پیحت نم کرانہ
از انجملہ زدرسے ادمجذی
وچھوم خواجہ محمد تاش نقشبندی
لوکرِ تس تم کہاہ دانش و معرفت
خدایا از عطا کرتن تو مغفور
و دکن چھوس زندگاے کلاوم
سوناوِن دارِ یاون پادراوم

رواج بدعت و کفر و ضلالت
مشایخ پیر عالم گل بہ یکبار
خداوند از فضلِ خویش پانہ
سو دجالن کری از قہر مارہ
سو گالی بدعت و کفر و جہالت
خداوندا ژہ رچھتن ملک کشمیر
مسلمان یم چھہ اندر ظلم مجبور
خداوندا ژہ رچھتن از عنایت
بروز حشر از
بجنت بیشن حضرت

بہر جانم کرن چھی از جہالت
سپون کشمیر ظلمتخانہ ای یار
ژہ سوزن مہدی آخر زمانہ
سو کذابن دئی دو شہر جارہ
سو زالی محنت و ظلم و ضلالت
ز آفاتِ زمان و ز ظلم تشویر
ژہ کرتک از عنایت شاد و مسرور
حسن از نارِ دوزخ دِ حمایت
تم سو کلاوم
دا تناوم

بگویم حسب حالِ خویشتن باز

مرا آسوم از سعادت جان تقدیر
جہابس مبالس تمی تو تاج اسلام
سپن اولاد تمند جملہ افضل

جناب شیخ حمزہ چھوم نیون پیر
کرون تس شیخ غازی ناو اکرم
خصوصاً شیخ یعقوب از حجیہ بل

سینہ ونی چھیا والہ تس ... دِلدار
وچھ چانی چانی کس ... پیر صاحب الاحسان
نیرہ ... چھم ... شنکستہ ... زار
... خلقن ... چھو ... سبہ یار

چھانہ بیت پریت سُپن گلدستہ
لوین چانی زاغنم وسنہ
طا چھہ چشمہ وندہ ہی نعلینس تہ
تون آم بوسہ کرہ دروازس تہ
تصدُق لگہ ہی آستانس تہ
وارہ نل ردذیت چھوس دِنت بستہ
عرض حال ونہ ہی بوزنم استہ
ایرہ چھوس غمکس دریاوس تہ
انہہ رٹو کرنم چھو کہسہ جستہ
کیہ کرہ پوشنس نہ شیطانس تہ
ون چھوس لگموت ناولس تہ
ملک الموت ییہ ییہ جانس تہ
ہی ہی کیاہ گوم وزہ نارس تہ
پیرہ مبانہ چیرہ چھم نفب دامنس تہ
شفاعتہ چھانہ ست گژہ وارستہ

آس دلخستہ بوزنم زار
لٹہ اکہ گژہ منز ہاو تہ دیدار
آس دلخستہ بوزنم زار
براندہ کنہ کرہ ہی کلمہ نثار
آس دلخستہ بوزنم زار
چمنس چانس امید وار
آس دلخستہ بوزنم زار
نہ چھم نت سُمہ تہ نہ چھونت نار
آس دلخستہ بوزنم زار
زندگی ہا دم در بد کار
آس دلخستہ بوزنم زار
کیہ کرہ تتہ ییہ آسہ گنہ گار
آس دلخستہ بوزنم زار
وسیلہ میانی چھوک بخشش غفار
آس دلخستہ بوزنم زار

۷۱

دیدارہ چھانہ سین طرزنس تہ
آس دلخستہ بوزنم زار

منقبت حضرت پیر
رضی اللہ عنہ

السلام ای شاہ جیلان السلام
چانی وندہ ہی میانہ پیرو دول آم
جانہ میتی زندہ گو دین دول
میتی اصل حاصل مرام
مصطفی کرتہ لقب ...
چھوک زہ شاہ اولیا فخر انام

تاریخ وفات مصنف

کتاب ہذا کہ بذات خود

تصنیف کردہ است

آہ غلام حسن بلبل باغ سخن
رفت ازین عالم فانی [illegible]
ہاتف فرخندہ فال از پی تاریخ [illegible]
عمر و ولادت و صال [illegible]
بلبل باغ اصفہا [illegible] ۱۲۴۹
از پی سال وفات یافت حسن [illegible]
۲۸ جمادی الثانی ۱۳۲۷ ہجری

ورد عالم چھی مریدن جان ست	لاتخف ونپنہ ہکہ نہ ہوکی خاص و عام
حال وہی تیا نہ پیر دلو نژم	نال ولو نم نقش شوہن دِ اس خام
کاربد چھوس بادہ بیت گردوت	زادہ ننہ بیٹھ تارہ تارم چھوس غلام
باند اوم دانہ ہوس پُر قوطم	گومگل بلبل نہ قمری چھوم بدام
دلدس زادس یدم کھور پچھتیم	دور چھوم منزل تہ ہی کیا بنیام
پیر وسیا نیوا یرہ پہوس ون شفقن	حیرہ چھم نصف داہس چانس دام
از شفاعت کرنہ اندر روز محشر	یا الٰہی حق مراجنت مقام

از فرقت سوختہ جان حسن
یا رس دیدار المشتاق ای ہمام

۷۲

ہر قسم کی اُردو، فارسی اور کشمیری
تصنیفات

ملنے کا پتہ:
فاروق اینڈ کو تاجران کتب بہوری کدل سرینگر

[illegible]